

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Judecătoria Bălți

Dosarul nr.1a-196/2016

Judecător Pușcaș V.

DECIZIE

În numele Legii

22 februarie anul 2017

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată **Rotaru Ala**

Judecătorii **Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru**

Grefier Coșciug Viorica, Cojocari Mihaela

Cu participarea :

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocaților Rusnac Aliona, Dragan Natalia

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Selevestru Lilia împotriva sentinței Judecătoria Bălți din 14.07.2015, în cauza penală în privința lui

X, născut la 14.06.1983, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Pămîntenilor 26, studii superioare, supus militar, căsătorit, la întreținere trei copii minori, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat;

- a fost achitat în baza art.324 al.(2) lit.b),c) Cod penal RM din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și în baza art.360 al.(2) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

X , născut la 17.11.1970, originar din raionul Călărași, domiciliat în mun.Bălți, str.A Belousov 59 ap. 2, studii superioare, supus militar, căsătorit, la întreținere doi copii, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat;

- a fost achitat în baza art.324 al.(2) lit.b),c) Cod penal RM din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și în baza art.290 al.(1) Cod penal RM din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

X , născut la 02.08.1976, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Suceava 12 ap.42, studii superioare, supus militar, divorțat, la întreținere un copil minor, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat;

- a fost achitat în baza art.360 al.(2) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Măsura preventivă obligația de nepărăsire a țării, aplicată în privința lui x , x , x s-a menținut pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Procedura de citare legal executată.

În latura achitării inculpaților x x pe art.324 al.(2) lit.b),c) Cod penal sentința nu a fost contestată, astfel Colegiul penal în acest aspect nu se va expune.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 26.03.2013-14.07.2015.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 20.08.2015-XXXXXXXXXX.

Cercetând fondul apelului, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus instanța de fond a reținut, că inculpatul x este învinuit de faptul că el, activînd în funcția de inspector superior al secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în baza Ordinului nr.10 EF din 22.01.2010, adică fiind, în virtutea Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, persoană publică din categoria funcționarilor publici cu statut special (colaborator al organelor securității naționale și ordinii publice, care deține grade speciale), abilitat să îndeplinească activități de interes public, a comis luarea documentelor importante, infracțiune prevăzute de art.360 din Codul Penal, în următoarele circumstanțe:

x, în exercițiul funcției de inspector superior al secției „Nord” a DCCO a DGSO din cadrul MAI, în comun cu colegul său de serviciu inspectorul superior x, în baza informației operative privind transportarea fără acte de însoțire a bunurilor obținute în rezultatul casării apeductului din r-nul Edineț, la 15.10.2010 aproximativ la orele 21.00, pe traseul Odesa-Brest, la 2 km de mun.Bălți au oprit și verificat camionul de model „IVECO AT440S” cu numărul de înmatriculare B 60 FDW și semiremorca lui de model „OK KARDESLER” cu numărul de înmatriculare B 71 FDW, conduse de cetățeanul României, x, care transporta țevi metalice de mărimi și diametru mari, în baza facturii fiscale nr.SW3083996 din 15.10.2010 privind marfa transportată.

Din cauza apariției suspiciunilor referitoare la cantitatea și corespunderea mărfii transportate cu documentele de însoțire, mijlocul de transport sus menționat a fost escortat la Secția „Nord” DCCO DGSO MAI din str.Hotin 35 mun.Bălți, unde în baza ordonanței organului de constatare a fost supus cercetării la fața locului și ridicării. În cadrul documentării cazului, după reținerea mijlocului de transport nominalizat, polițistul x i-a cerut șoferului x predarea tuturor documentelor de însoțire a mărfii, de evidență a unităților de transport și de identitate a șoferului. La rîndul său x, la solicitarea polițistului x n, i-a transmis toate actele solicitate, inclusiv pașaportul de cetățean al României, în baza căruia a intrat și se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

În continuare, la 15.10.2010, după verificarea documentelor primite, polițistul x în comun cu colegul său x avînd scopul împiedicării părăsirii teritoriului Republicii Moldova de către x pînă la soluționarea cazului cercetat, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, contrar ordinii stabilite, fără întocmirea actelor procesuale corespunzătoare, a luat și păstrat în incinta Secției „Nord” a DCCO a DGSO MAI din str.Hotin 35, mun.Bălți, pașaportul cetățeanului României x nr.085280458, eliberat la 12.08.2010 de instituția abilitată din Vlcea, act ce constituie un document important al persoanei fizice, în baza căruia x a intrat și se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

La solicitările ulterioare din partea lui x și angajatorilor acestuia, făcute polițistilor x și x, de restituire a pașaportului de cetățean român al lui x, aceștea răspundeau că, avînd acest document, x ar putea să se întoarcă în România.

În asemenea condiții, pașaportul i-a fost restituit lui x abia la 19.11.2010, iar în rezultatul acțiunilor ilegale a polițistilor x și x, x a fost lipsit de posibilitatea întoarcerii în țara de reședință, suportînd cheltuieli considerabile de cazare și aflare pe teritoriul Republicii Moldova.

x este învinuit de faptul că el, activînd în funcția de inspector superior al secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ne avînd în calitate de persoană fizică dreptul de proprietate autorizat asupra armei de foc și munițiilor aferente, dispunînd în calitate de colaborator de poliție de dreptul de port armă asupra pistolului din dotare „IIM-Makapov”, transmis la păstrare în camera specială a Unității de Gardă a Direcției Generale Servicii Operative împreună cu munițiile eliberate, fără a dispune de autorizație de păstrare a munițiilor, contrar instrucțiunilor de serviciu, a păstrat în safeul de serviciu situat în biroul nr.5 al Secției „Nord” a DCCO a DGSO din str.Hotin 35 mun.Bălți, 16 cartușe utile pentru efectuarea tragerilor, dintre care 2 cartușe militare calibrul 9x18 mm, 13 cartușe sportive calibrul 9x18 mm și 1 cartuș militar calibrul 5,45 x 39 mm. La data de 20.08.2012, în rezultatul percheziției efectuate în biroul nr.5 al Secției „Nord” a DCCO a DGSO din str.Hotin 35 mun. Bălți, în safeul deținut de Rx au fost depistate 16 cartușe utile pentru efectuarea tragerilor, dintre care 2 cartușe militare calibrul 9 x 18mm, 13 cartușe sportive calibrul 9x18 mm și 1 cartuș militar calibrul 5,45 x 39 mm.

x este învinuit de faptul că el, la data de 15.10.2010 aproximativ la orele 21.00, activînd conform Ordinului MAI nr.15 EF din 29.01.2010 în calitate de inspector superior al Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a DGSO a Departamentului Poliției MAI, împreună cu colegul său de serviciu x, în urma verificării informației operative, pe traseul Odesa-Brest, la 2 km de la mun.Bălți, au oprit și verificat asupra transportării ilegale a bunurilor materiale camionul de model „IVECO AT 440 S”, cu nr.de înmatriculare B 60 FDW și semiremorca lui de model „OK KARDESLER”, cu nr.de înmatriculare B 71 FDW, cu țevi metalice de mărimi și diametru mari, la volanul căruia se afla Florin Mutu, care deținea factura fiscală nr.SW3083996 din 15.10.2010 privind marfa transportată și, din cauza apariției suspiciunilor referitoare la cantitatea și corespunderea mărfii transportate, mijlocul de transport sus-menționat a fost escortat la Secția „Nord” DCCO DGSO DP MAI RM din str.Hotinului 35 mun.Bălți unde, în baza ordonanței organului de constatare, a fost supus cercetării la fața locului și ridicării. Tot atunci, urmînd limitarea în libertatea de circulație a șoferului sus- indicat XXXXXXXXXXXX, de la ultimul a fost luat actul de identitate - pașaportul cetățeanului României, care este un document de o importanță majoră a persoanei fizice și este deținut de un cetățean străin pe teritoriul Republicii Moldova, comunicîndu-i că, avînd acest document, ar putea să se întoarcă în România, care a fost păstrat pînă la 19.11.2010, cînd a fost restituit.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat apel procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Selevestru Lilia, care a atacat sentința în partea achitării ilegale a inculpaților x și x pe art.360 al.(2) Cod penal și a inculpatului x în baza art.290 al.(I) Cod penal, iar în partea achitării inculpaților x și x pe art.324 al.(2) lit.b),c) Cod penal sentința nu a fost atacată pe motiv, că în ședința de judecată s-a stabilit, că partea vătămată x și martorul Iacobeț Marina în cursul urmăririi penale au făcut declarații mincinoase în privința inculpaților respectivi, ca rezultat în privința lui x și lx a fost inițiată urmărirea penală pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art.312 al. (2) lit.a) Cod penal, care a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare.

În motivarea apelului a invocat, că:

-conform sentinței pronunțate, cu referire la epizodul de învinuire a lui x și Tx de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal, instanța de judecată în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești a concluzionat, că în acțiunile învinuitorilor lipsește intenția directă de luare și păstrare pașaportului cet.x în scopul de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație a ultimului, deoarece pașaportul cet.x a fost luat numai pentru xerocopiare pentru a fi anexat la materialele acumulate de agentul constator;

-concluziile respective instanța de judecată le-a făcut în baza declarațiilor inculpaților, care evident urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere penală, au negat toate probele administrate în procesul penal care demonstrează vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii incriminate;

-astfel, fiind audiat în ședința de judecată partea vătămată x a declarat, că când transporta cu autocamionul de model „Iveco” țevi din metal de la or.Edineț spre Cahul a fost stopat de către colaboratorii de poliție, care ulterior a aflat că se numesc Tx și x În cadrul controlului desfășurat de ultimii, i-au fost cerute actele personale pe autocamion și marfa transportată. El a prezentat toate actele solicitate, iar după investigațiile desfășurate în biroul colaboratorilor de poliție a secției Nord din mun.Bălți, i-au fost restituite actele, cu excepția pașaportului cetățeanului român. Motivul nerestituirii pașaportului i-a fost explicat de colaboratorul de poliție Țurcanu C. și constituia în aceia, că în lipsa pașaportului el nu putea să părăsească teritoriul RM pe perioada cercetărilor. El a fost nevoit să se cazeze la hotel și zilnic se prezenta la sediul secției Nord unde activau colaboratorii de polițieni x și x pentru eliberarea pașaportului. Inițial s-a adresat la polițistul de gardă. Pe parcursul cazării sale la hotel el zilnic se întâlnea cu colaboratorii de poliție x și x După ce a plecat din mun.Bălți el personal nu s-a mai adresat la secția Nord. Ulterior a depus plîngere la organele procuraturii pe cazul reținerii pașaportului său;

-declarațiile părții vătămate cu referire la reținerea pașaportului său și motivul refuzului restituirii acestuia de către colaboratorii de poliție x și x, în ședința de judecată a fost confirmat de către martorii x Cx n, x și x, însă instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile acestor martori și nici nu le-a dat o apreciere în sentința pronunțată;

-martorul x în ședința de judecată a declarat, că a aflat despre reținerea autocamioanelor întreprinderii administrate de el SRL „Flamiv Company” din România, care au fost închiriate de SRL „Andri Geo” din Moldova, abia peste două sau trei săptămâni din data reținerii. Concomitent a aflat, că și pașaportul șoferului x a fost reținut de colaboratorii de poliție. Despre acest fapt i-a comunicat și x personal;

-martorul x în ședința de judecată a declarat, că după ce a fost informat de x și x despre reținerea autocamioanelor arendate de întreprinderea lui SRL „Andri Geo”, care transportau metal uzat din or.Edineț spre or.Cahul, peste 2 sau 3 zile el a venit la Bălți la sediul „шестой отдел”. Acolo a vorbit cu colaboratorii de poliție care au reținut autocamioanele în cauză, ulterior a vorbit și cu șeful lor Px cu referire la reținerea pașaportului cetățeanului x, colaboratorii de poliție nu i-au spus motivele reținerii pașaportului, au spus că se vor clarifica și vor restitui toate documentele. Cunoaște că la procuratură la Chișinău i-a fost restituit pașaportul lui Mx, după ce a scris plîngere la procuratură pe acest fapt. El personal a cerut de la colaboratorii de poliție de la „шестой отдел”, care s-au ocupat de caz, să restituie documentele, inclusiv și pașaportul lui Mx Acesta a stat la hotel la Bălți o săptămână, apoi două luni la Cahul, deoarece nu avea pașaportul. La hotel la Bălți x și Cx au stat și așteptat eliberarea pașaportului lui Mutu I. și a camioanelor;

-martorul x în ședința de judecată a declarat, că aproximativ patru ani în urmă el împreună cu un cetățean român transportau metal uzat din or.Edineț spre or.Cahul. La intrare în mun Bălți au fost opriți, apoi transportați la poliție. Mașinile și metalul au fost reținute. La sediul Secției colaboratorilor de poliție, care se află în centrul mun.Bălți, au prezentat toate actele, inclusiv și cele personale;

-la demersul procurorului fiind date citirii declarațiile făcute de martorul Ix la urmărirea penală (f.d.86), martorul a susținut și confirmat pe deplin declarațiile respective, unde a menționat, că în prima jumătate a lunii octombrie 2010, în cadrul executării obligațiilor de serviciu, a plecat la Edineț după țevi cu două camioane, la volanul unuia din care se afla cet.x. În facturile fiscale nu erau indicate 2 sau 3 țevi, deoarece data precedentă, la încărcare s-a defectat macaraua și nu a fost posibil de încărcat totul. În drum spre Cahul, în apropiere de Bălți, camioanele au fost oprite de colaboratorii poliției. Aceștia se aflau cu automobilul „Mazda” de culoare sură cu numere găgăuze. Au scos peste fereastră bastonul și au tăiat calea camioanelor; el și x s-au oprit, deoarece erau obligați. Din mașină au ieșit doi bărbați și s-au prezentat ca colaboratori ai secției 6 „Nord”, dar careva acte nu au prezentat și nu erau în ținuta de polițist. Au cerut șoferilor să prezinte documentele și aceștia le-au dat în mână documentele pe camioane, actele personale și documentele pe încărcătură. Neverificând actele, polițiștii le-au spus să-i urmeze. Unul din ei s-a urcat în camionul, condus de el și au plecat în urma mașinii. Au ajuns la clădirea DCCO „Nord” din orașul Bălți și au intrat. Pe el și x i-au interogat, după ce le-au spus să aștepte în mașini până va veni șeful pe nume x și va hotărî ce va fi mai departe. În acea zi nimic nu s-a hotărât și șoferii au dormit în mașină. A doua zi, seara, la indicația șefului DCCO, x, ei au mers la parcare. Au lăsat camioanele acolo și s-au îndreptat la hotel. În momentul stopării camioanelor era în jurul orei 20:00, a uneia din zilele lunii octombrie 2010. A treia zi de când au fost reținute camioanele, șoferii s-au îndreptat la secția „Nord” a DCCO, or.Bălți. Le-a fost explicat că pretenții față de ei nu sunt, dar sunt pretenții în ceea ce ține de încărcătură. Șoferii au vorbit cu acei doi colaboratori care i-au stopat anterior. În cabinetul colaboratorului care i-a oprit, pe nume Alexandru, lui i-au fost întoarse actul de identitate, permisul de conducere pe numele său precum și permisul de conducere a lui x. Celelalte documente au rămas. Când el i-a dat documentele lui x acesta a întrebat de pașaportul său român. Atunci el s-a întors la Ax în birou și a cerut pașaportul lui x, la ce a primit refuz de restituire a pașaportului din motiv că să nu poată pleca din țară. El i-a povestit lui x faptul dat, după ce au plecat iarăși la hotel, unde au stat în jur de o săptămână, așteptând să se hotărască soarta camioanelor, după ce au plecat la Cahul. Despre momentul restituirii camioanelor el nu cunoaște. Cât timp se aflau în Bălți, el și x în fiecare zi veneau la DCCO și întreabau când vor fi eliberate automobilele și când va fi restituit pașaportul lui x, la ce li se răspundea că întrebarea se hotărâște de șef. Pașaportul a fost restituit doar după ce ei s-au adresat la Chișinău la procuratură și au dat explicații. După ce Mutu I. a primit pașaportul el a plecat acasă la România;

-la baza achitării inculpaților x și x de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal, instanța de judecată a pus declarațiile inculpaților și martorilor x și x în contextul cărora instanța de judecată a concluzionat, că în acțiunile inculpaților x și x intenția de a limita libertatea cet. x, inclusiv libertatea de circulație a acestuia, deoarece pașaportul cet.x a fost luat numai pentru xerocopiare pentru a fi anexat la materialele acumulate de agentul constator;

-aceste declarații urmau a fi apreciate critic, instanța de judecată nu a dat o apreciere a probelor respective din punct de vedere a coroborării lor în ansamblu, pentru a stabili faptul necoroborării lor, după cum urmează:

-în ședința de judecată inculpații x și x au declarat, că ei în genere nu a știut despre faptul, că carabinierul de serviciu de la Secția lor, pe care x l-a rugat să-l ajungă din urmă pe cet.x pentru a-i restitui pașaportul, care din înfîmțare a rămas în biroul lor, printre documentele de pe masa de serviciu, nu a reușit să-l ajungă din urmă pe cet.x să-i transmită pașaportul în cauză. Despre acest fapt ei au aflat peste ceva timp după reținere, când au fost sunați de cineva de la Procuratura Generală și în discuție cu carabinierii de serviciu de la Secția „Nord” a DCCO, au stabilit, că pașaportul cet.x se află în safeul din unitatea de gardă, deoarece carabinierul n-a reușit să ajungă în acea seară pe x din urmă pentru a-i restitui pașaportul și a uitat să raporteze despre acest fapt;

-pe când, martorul x în ședința de judecată a declarat, că la indicația polițistului x a alergat din urma lui x pentru ca să-i restituie pașaportul uitat, însă nu l-a ajuns și tot la indicația lui x a pus acest pașaport în saltarul mesei din unitatea de gardă și când va veni cetățeanul român să i-l restituie, iar cetățeanul român nu s-a mai întors. Peste o perioadă de timp pașaportul respectiv la întors lui x, la indicația acestuia. Tot martorul x a indicat că la sediul Secției „Nord” a DCCO după data reținerii camioanelor cu metal, x nu a fost, venea doar celălalt cetățean, care a fost cu Mx împreună în seara reținerii camioanelor;

-martorul x n ședința de judecată în esență a confirmat declarațiile lui x însă a menționat că despre cele întâmplate cunoaște din spusele lui x

-reiesind din declarațiile martorilor x și x , inculpații x și x știind despre locul aflării cet.x , nu au întreprins acțiuni în vederea restituirii pașaportului cet. x lăsând această obligație pe seama lui x . Inculpații x . și Tx în virtutea atribuțiilor funcțiilor deținute, foarte bine își dădeau seama că prin nerestituirea pașaportului cet. Mutu I., îl lipsesc pe acesta de dreptul de liberă circulație;

-inculpații neagă faptul că în zilele ulterioare reținerii camioanelor în cauză, la sediul Secției „Nord” a DCCO s-a adresat cet. x și x în vederea clarificării situației cu camioanele și pașaportul reținut, însă în ședința de judecată martorii x și x . au declarat că cet. x s-a adresat la ei, căutându-l pe Tx ., iar martorii x Ix și partea vătămată x au declarat că fiecare din ei personal s-a adresat la inculpați cu întrebarea privind restituirea pașaportului cet. x

-nu este clar, de ce judecătorul a pus la baza sentinței de achitare a lui x . și x . acuzați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.360 al. (2) Cod penal, doar declarațiile inculpaților și parțial declarațiile martorilor x și x ., ignorând totalmente declarațiile părții vătămate x și martorilor Cx , Ix ., Ax ., x , pe care s-a bazat învinuirea incriminată lui x și x

-astfel, concluzionează, că la adoptarea sentinței de achitare a lui x . și x . pe capătul de acuzare prevăzut de art.360 al.(2) Cod penal, a dat o apreciere unilaterală a probelor prezentate de acuzare în confirmarea învinuirii, punând la baza achitării acestora doar probele obținute în cadrul cercetării judecătorești în favoarea inculpaților;

-în contextul concluziilor făcute de instanță, nu este clar care ar fi motivele ce au determinat pe partea vătămată x și martorul Cx să se adreseze cu plângere la organele procuraturii privind acțiunile colaboratorilor de poliție care au reținut pașaportul cetățeanului României x . Acuzarea de stat, însă, consideră că adresarea cetx și x cu plângere la organele de drept, a fost determinată anume de faptul refuzului inculpaților x și x . de a restitui pașaportul cetățeanului României x .;

-concomitent, în sentința judecătorul a nominalizat probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești în susținerea învinuirii pe capătul de acuzare prevăzut de art.360 al.(2) Cod penal RM fără a le analiza din punct de vedere a pertinentei, concludentei, pertinentei și utilității și fără a le da o apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală. Instanța de judecată nu s-a expus care circumstanțe și împrejurări se probează prin probatoriul cercetat în ședința de judecată, judecătorul doar s-a limitat la simpla enumerare a probelor fără a constata ce probează acestea;

-în sentința judecătorul a indicat, că pe capătul de acuzare prevăzut de art.360 al.2) Cod penal nu pot fi admise ca probe plîngerile cet.Mutu Ion și cet.Catranji T. din 05.11.2010 cu privire la acțiunile pretinse a fi ilegale a colaboratorilor de poliție a căror conducător este Pcela, care au reținut la 05.10.2010 pașaportul cetățeanului român Mutu I. și camioanele SRL „Andri Geo” care transportau metalul uzat și alte acte cu referire la camioanele și marfa respectivă, dat fiind faptul, că aceste plîngeri au fost administrate cu încălcări a codului de procedură penală. În acest sens judecătorul nu a menționat care anume prevederi a codului de procedură penală n-au fost respectate de către organele de drept la primirea plîngeri lor respective;

-în contextul art 263 Cod de procedură penală plîngerea este înștiințarea făcută de o persoană fizică sau o persoană juridică, căreia i-a fost cauzat un prejudiciu prin infracțiune. Conform al.(3) al art.263 Cod de procedură penală plîngerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptei care formează obiectul plîngerii, indicarea făptuitorului, dacă acesta este cunoscut și a altor mijloace de probă. În conformitate cu prevederile al.(7) al aceluiași articol, persoanei care face plîngere ce conține un denunț i se explică răspunderea pe care o poartă în caz dacă face denunțul este intenționat calomnios, fapt ce se consemnează în conținutul plîngerii și se confirmă prin semnătura persoanei care a făcut plîngerea;

-analizînd conținutul plîngerilor cet.x și cet.x din 05.11.2010 depuse la organele procuraturii în coraport cu art.263 CPP RM constată, că plîngerile nominalizate sunt întocmite cu respectarea prevederilor art.263 CPP și cuprind toate elementele necesare stipulate în articolul dat, iar adăugirile făcute cu scris de mână „x este conducătorul DSO al MAI” nici într-un mod nu schimbă conținutul plîngerilor în cauză, cu atât mai mult petiționarii în plîngere au indicat familia persoanei respective ca fiind conducător al colaboratorilor de poliție pe acțiunile cărora se plîng petiționarii;

-judecătorul neîntemeiat nu a admis plîngerile nominalizate în calitate de probe, deoarece judecătorul nu a indicat în sentință temeiurile legale prevăzute de art. 94 Cod de procedură penală care le-a pus la baza neadmiterii acestor plîngeri ca probe în procesul penal cercetat;

-conchide, că sentința în partea achitării lui x

-conform sentinței pronunțate, cu referire la episodul de învinuire a lui Rx e de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal, instanța de judecată în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești a concluzionat, că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat;

-în sentința judecătorul a concluzionat, că urmărirea penală pe episodul de învinuire a lui x de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal, a fost exercitat de procuror prin încălcarea competenței;

-această concluzie a instanței de judecată este neîntemeiată, dat fiind faptul, că conform prevederilor art.290 al.(9) Cod de procedură penală în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi penale complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală;

-în acest sens s-a expus și Plenul Curții Supreme de Justiție în Decizia din 07.05.2013 prin care s-a dispus admiterea recursului în interesul legii formulat de Procurorul General și se stabilește că nu poate fi încetat procesul penal în baza art. 391 al.(1) pct. 6) CPP, din motiv că s-a încălcat competența organului de efectuare a urmăririi penale, circumstanța care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, s-a stabilit, că potrivit art.270 al.(9) CPP, în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală. Reglementarea în cauză prevede competența general-universală a procurorului de a conduce și efectua personal urmărirea penală în orice cauză, cu excepția celor menționate în art.269 al.(2) CPP, unde doar procurorul din procuratura Anticorupție poate efectua nemijlocit urmărirea penală. Prin urmare, în celelalte cazuri procurorul împuternicit cu conducerea urmăririi penale poate exercita urmărirea penală personal, după cum s-a remarcat mai sus, în raza sectorului, raionului deservit, fără a-i fi transmisă în procedură prin ordonanța Procurorului General ori adjuncților lui. Această concluzie se desprinde din interpretarea logică a normelor juridice generale prevăzute de art.52 al.(1), (2) și (3) CPP, precum și a normelor speciale din art.270 al.(3) - (9), art.271 al.(4) și (5) CPP;

-în cazul examinat s-a constatat, că infracțiunea prevăzută de art.290 al. (1) Cod penal a fost depistată nemijlocit de procuror, a fost intentată de procuror și a fost conexasă la o altă cauză penală din gestiunea aceluiași procuror. În asemenea circumstanțe, în contextul Deciziei Plenului Curții Supreme de justiție din 07.05.2013, careva încălcări de competență n-au fost admise;

-concomitent, examinînd probele prezentate în cadrul cercetării judecătorești, judecătorul a concluzionat nevinovăția lui Rx . de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal, deoarece safeul în care au fost depistate munițiile în cauză, a fost adus în biroul de serviciu a lui x în dimineața zilei cînd și a avut loc percheziția, în prima zi de serviciu a lui Rx după concediul de odihnă. Pînă în ziua respectivă acest safeu s-a aflat în încăperea unității de gardă din sediul Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și conform declarațiilor inculpaților și martorilor x , x ., x ., x . accesul la acest safeu era liber, deoarece încăperea unității de gardă era mereu deschisă, cheile de la safeu erau în saltarul mesei. În safeu

carabinierii păstrau echipamentul din dotare;

- în acest aspect menționează, că judecătorul n-a luat în vedere faptul, că martorii nominalizați sunt foarte bine informați despre evenimentele petrecute în sediul Secției „Nord” a DCCO DGSO MAI în ce privește safeul în cauză, dar martorii respectivi au declarat, că nu au văzut în safeul dat arma și munițiile depistate ulterior în cadrul percheziției. Astfel, se constată, că aceste muniții au fost puse în safeul respectiv când a fost adus în biroul de serviciu de către x

-evidența armelor și munițiilor din dotarea organelor din cadrul MAI este foarte strictă și este evident, că arma și munițiile depistate în cadrul percheziției în safeul din biroul de serviciu a inculpatului x . nu sunt din dotarea colaboratorilor de poliție. În acest sens menționează declarațiile specialistului x care fiind audiat a explicat, că activează în calitate de șef al secției armament al Direcției Evidență și Prognozare a Direcției Generale Logistică a MAI. Genul principal de activitate al Direcției este dotarea și evidența armamentului pentru subdiviziunile MAI. Dotarea colaboratorilor de poliție cu arme și muniții ține de competența conducătorului subdiviziunii în care activează polițistul. Evidența persoanelor cărora le sunt atribuite în dotare arme și muniții o duc angajații desemnați de conducătorul subdiviziunii respective. Conform Legii cu privire la poliție și ordinelor interne ale MAI, colaboratorii de poliție au dreptul la deținere permanentă a armei din dotare cu muniții aferente acestora. Poliștilor li se eliberează pistolul din dotare în complet cu 16 cartușe (2 încărcătoare). La reîntoarcerea armei deținătorul este obligat să întoarcă cantitatea de cartușe primite. Armele se eliberează sub răspunderea personală a fiecărui polițist și se păstrează în safeu. Se interzice transmiterea armei altor persoane. Fiecare armă se înregistrează după o persoană concretă. Când persoana pleacă în concediu este obligată să predea arma împreună cu munițiile;

- în contextul declarațiilor specialistului se exclude faptul, că munițiile depistate în safeul lui x să fi fost lăsate în safeu de alți colaboratori de poliție din cadrul DSO, care la 05.08.2012 s-au deplasat în mun.Bălți pentru menținerea ordinii publice în legătură cu manifestațiile desfășurate și care la indicația conducerii și-au depozitat lucrurile personale în safeul din încăperea unității de gardă;

-vinovăția lui Rx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal în procesul judecării cauzei a fost demonstrat și prin următoarele probe:

-conform procesului verbal din 20.08.2012 de percheziție efectuată în cadrul biroului lui x și x din cadrul secției „Nord” DCCO a DGSO MAI, mun. Bălți, str. Hotinului 35, în safeul de serviciu a lui x au fost depistate 16 cartușe utile pentru efectuarea tragerilor, dintre care 2 cartușe militare calibrul 9x18mm, 13 cartușe sportive calibrul 9x18mm și 1 cartuș militar calibrul 5,45x39mm și un pistol cu seria și nr. F 38417 de model Valtro;

- în contextul raportului de expertiză nr. 3151 din 23.08.2012 efectuat de Direcția Tehnico-criminalistică a MAI, șaisprezece cartușe prezentate spre examinare fac parte din categoria muniției, dintre care 2 cartușe militare calibrul 9x18mm, 13 cartușe sportive calibrul 9x18mm și 1 cartuș militar calibrul 5,45x39mm. Cartușele depistate și supuse expertizei sunt utile pentru efectuarea tragerilor, iar pistolul nominalizat nu face parte din categoria armelor de foc;

-informația de la DGGO privind deținerea de polițistul Rx a armei din dotare cu drept de port permanent de model „Makarov” nr. EK-1375, care se află în camera de păstrare a armamentului și privind ne eliberarea munițiilor aferente. Informația de la Direcția generală poliție ordine publică privind lipsa dreptului de posesie a armei de foc pentru cet.x ;

- în contextul celor expuse conchide, că sentința în partea achitării lui x învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal este ilegală și urmează a fi casată.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Bălți din 14.07.2015 în partea achitării lui x și Tx învinuți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal și x învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

- prin care x și Tx să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare fiecăruia pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semînchis, și prin aplicarea art. 65 Cod penal de privat pe x și x . de dreptul de a deține funcții și a activa în cadrul organelor MAI, fiecare pe un termen de 2 ani;

-x să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal și în baza acestei legi de a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1an 6 luni în penitenciar de tip semînchis.

În ședința instanței de apel procurorul participant Dubăsari Valeriu a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate, cu unele concretizări.

În susținerea poziției sale a indicat, că în ședința instanței de judecată cit și în instanța de apel au fost audiate în calitate de parte vătămată și martor un șir de persoane, cu privire la episodul prevăzut de art.360 al.(2) Cod penal RM. Atrage atenția instanței că la momentul când a fost ridicat pașaportul de la cetățeanul României nu era o cauză penală și nu se punea întrebarea despre reținerea acestuia pentru comiterea a careva infracțiuni ori contravenții. Pașaportul nu a fost ridicat în modul prevăzut de lege. Lui x nu i-a fost eliberat un certificat sau document că pașaportul acestuia este ridicat. Sunt neîntemeiate argumentele invocate de către inculpați în ședința de judecată că au uitat să-l întoarcă. Din materialele cauzei s-a stabilit, că ultimul se afla practic pe teritoriul RM în jur de 1 lună și nu s-au întreprins careva măsuri și ulterior acest pașaport a fost pus într-un safeu la unitatea de gardă la care aveau acces mai multe persoane. Pașaportul se deosebește de alte documente deoarece era pașaport internațional și oferea posibilitatea ultimului, care era angajat al unei firme de transportatori să se deplaseze afiț peste hotarele României, cit și peste hotarele altor țări, ori, în baza buletinului cetățeanului României este posibilă deplasarea în statele Uniunii Europene și în alte țări din zona apropiată a României. La cercetarea materialelor cauzei penale într-adevăr s-a stabilit faptul că ultimul a fost privat de dreptul de a se deplasa, deoarece nu deținea documentul de identitate, nu era cetățean ori nu avea rude pe teritoriul RM, faptul că s-a adresat la Procuratura generală, s-a adresat acolo cu proprietarul mărții care era transportată pe teritoriul RM, ultimul nu este cetățean, nu cunoaște specificul instituțiilor RM, asupra activității serviciului în care erau încadrați inculpații.

Ce ține de episodul în privința lui x a indicat, că de la momentul când i-a fost încredințat safeul respectiv dumnealui poartă răspundere despre conținutul acestui safeu, ori transmiterea safeului și ulterior s-a stabilit că o perioadă după angajare ultimul nu a avut safeu pentru păstrarea obiectelor ridicate de exemplu, ori în rezultatul acțiunilor operative de investigații, ori în rezultatul lucrului cotidian, acesta avea responsabilitate despre conținutul ce se afla în safeu ori nu a fost invocat că la transmiterea safeului. În acest safeu erau alte obiecte străine despre care ultimul nu a cunoscut, cu afiț mai mult că acces la safeul respectiv la momentul când a fost efectuată percheziția avea numai ultimul, deja safeul era în biroul lui de serviciu. Carabinierii care se aflau în incinta sediului deja nu mai aveau acces deoarece safeul era în biroul de serviciu și respectiv acces la safeu avea numai persoana căreia i-a fost transmis acest safeu.

Reeșind din cele expuse, a solicitat conform prevederilor art.415 al.(1) pct.2) CPP admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat, casarea sentinței Judecătorei Bălți din 14.07.15 pronunțată în privința lui x , Rx și x rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri după cum urmează:

- a înceta procesul penal în privința lui x și x dr în baza art.60 al.(1) lit.b) CP deoarece la moment a expirat termenul de prescripție tragerii la răspundere penală ori art.360 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, prin care sancțiunea prevede ca pedeapsă principală închisoare pînă la 5 ani și deci sunt aplicabile prevederile prezentului articol;

- în privința lui x a înceta procesul penal pe art.290 al.(1) Cod penal RM conform art.2 al.(1),(2) al Legii cu privire la amnistie, dat fiind că infracțiunea

prevăzută de art.290 al.(1) Cod penal la fel face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, nu a expirat termenul de prescripție tragerii la răspundere penală și sunt aplicabile prevederile Legii cu privire la amnistie.

În rest dispozițiile sentinței urmează a fi menținute.

Inculpatul x în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței de achitare a sa în baza art.360 al.(2) Cod penal RM ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea poziției sale a invocat, că nici el, nici colegul său nu au avut intenția să ridice pașaportul cetățeanului x, deoarece ridicarea este o acțiune procesuală. Acțiunile procesuale de ridicare a tuturor documentelor le-au efectuat, le-au ridicat și le-au autorizat la judecătorul de instrucție. x era un simplu șofer, nu prezenta valoare cît pentru anchetă cît pentru derularea ulterioară a procesului. Faptul că pașaportul lui a rămas la ei pe masă, a indicat că este de acord că poate este vina sa că eu nu l-a observat, dar nu poartă un caracter penal și nu a avut intenția să-l priveze nici el și nici colegul său de dreptul de a se deplasa sau de a pleca, deoarece dumnealui a dat explicații și nu a creat careva impedimente. Probele acuzării care au stat la baza învinuirii constau din martorii carabinieri, x c și Tx care în instanța de fond a declarat că domnul x i-a spus ei personal că el pașaportul l-a uitat, plus la aceasta partea acuzării în acest fel au spus cum de fapt au stat lucrurile.

Inculpatul Rx în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței de achitare a sa în baza art.290 al.(1) Cod penal RM ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea poziției sale a indicat, că nu poartă nici o vină, așa s-a înfîmplat, nici nu a reușit să primească acel safeu, numai cît l-a luat și l-a transmis în cabinet și a plecat cu alte chestiuni de serviciu și deja după masa trebuiau să i-l dea în primire, nu i s-a dat de la nimeni nimic.

Avocatul Rusnac Aliona în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Inculpatul Tx în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței de achitare a sa în baza art.360 al.(2) Cod penal RM ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea poziției sale a indicat, că nu este de acord cu poziția procurorului, care des folosește termenul de confiscare a pașaportului. Concretizează, că pașaportul de cetățeanul x nu a fost confiscat și nici o intenție de acest din partea colaboratorilor nu a fost deoarece nu era nevoie de aceasta. Pașaportul a fost uitat de cetățeanul respectiv în biroul lor. Acest lucru este confirmat din declarațiile martorilor cît și din declarațiile lor pe prezenta cauză penală. În ce privește faptul că procurorul invocă că domnul x nu cunoaște despre faptul cum se desfășurază acțiunile organelor interne ale statului și că s-a adresat la Procuratura Generală din Chișinău și nu la oficiul central dar la oficiul de pe str.Ștefan cel Mare 75 aici există dubii, deoarece un cetățean strain care se consideră lezat într-un drept al său îi este mai ușor să se adreseze la un organ pentru înfățișarea justiției care îi este mai aproape de locul unde i s-a lezat dreptul, dar nu să caute dreptate la 130 km depărtare de la locul unde se presupune că i s-ar fi încălcat drepturile. Atrage atenția că în timpul examinării cauzei în prima instanță domnul x a repetat și s-a bazat pe familiile Tx și x și nu a spus nimic în adresa domnului x, dar la început urmării penale concret figura în cererile depuse familia x. Se confirmă faptul că cererea nu a fost depusă pentru apărarea drepturilor cetățeanului altui stat dar cu scop de a influența activitatea secției de urmărire penală, care se ocupa de cauza penală pe care ei au descoperit infracțiunea. Cauza penală referitor la pașaport a fost pornită de facto în anul 2010, a stat aproximativ un an de zile la cineva în safeu, din motive necunoscute nimănui despre această cauză nu li s-a comunicat și respectiv nu au fost înfăptuite acțiuni de urmărire penală. Despre existența cauzei a aflat aproape după un an, fapt care confirmă că nu sunt vinovați.

Avocatul Dragan Natalia în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea poziției sale a indicat, că afit în cadrul judecării cauzei penale în instanța de fond cît și în urma cercetării suplimentare a probelor, nu s-a demonstrat nici într-un fel vinovăția lui x de comiterea infracțiunii incriminate.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, în vederea respectării indicațiilor date prin Hotărîrea Plenului CSJ a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, modificată prin Hotărîrea Plenului CSJ nr.4 din 30.03.2009 și nr.10 din 24.12.2010, a fost admis demersul înaintat de partea acuzării referitor la audierea inculpaților, a martorilor x și x r, precum și demersul acuzării referitor la verificarea suplimentară a probelor.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul x nu a recunoscut vina și a susținut declarațiile date în prima instanță. Fiindu-i citite de către avocatul Dragan Natalia declarațiile de la f.d.210-213, vol.IV, a declarat, că în timpul ședințelor de judecată din prima instanță x a spus că s-a adresat la Procuratura Generală nu singur, dar cu Cx șefa care a comandat transportul țevilor date. Cererile nu au fost scrise de ei, dar de procuror. În declarațiile date în prima instanță Catranji Tatiana a confirmat despre cele înfîmplate, x i-a comunicat că a uitat pașaportul la Secția „Nord”.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul x e nu a recunoscut învinuirea adusă și a susținut declarațiile date anterior. După citirea declarațiilor de către avocatul x a de la f.d.207-209, vol.IV a declarat, că cînd s-a început percheziția safeul era încuiat.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul x a declarat, că nu este de acord cu apelul procurorului. Ce ține de cazul dat toate acțiunile au fost făcute de către el și Tx r. Toate actele pe care ei le-au întocmit au fost autorizate de judecătorul de instrucție și în aceste acte acțiuni cu privire la ridicarea pașaportului nu sunt. Despre problema pașaportului a aflat aproximativ peste o lună în urma reținerii de la procurorul Belinschi. Ca urmare cu colegul Tx A. au fost invitați la Procuratura Generală pentru a face o anumită introducere cu privire la dosarul privitor la țevi. Cu privire la pașaport la procuratura generală i-au cerut o explicație pur formală în privința lui și chiar au fost lăudați într-o oarecare măsură pentru că a fost demascată o rețea ilicită, criminală unde s-a adus prejudiciu statului de milioane de lei. Țevile erau uzate dar aveau valoare destul de impunătoare. Despre existența dosarului penal cu privire la pașaport a aflat după un an de la procuratura mun.Bălți. Reținerea a avut loc după ora 21.00 seara și ca toate acțiunile să fie prezentate judecătorului de instrucție a avut loc un lucru enorm. Șoferii x și x au plecat de la ei de la sediu la o oră foarte tîrzie și evident din neatenția și a lor și a sa, a fost uitat pașaportul pe masa de lucru. Dar la observarea pașaportului au fost întreprinse toate măsurile ca să fie restituit, însă din păcate carabinieri nu i-au raportat că nu i-au restituit cet.Mutu pașaportul. În tot acest răstimp era sigur că pașaportul a fost restituit. Activează în birou cu Rx e, care nu avea safeu și se folosea de safeul lui. Safeul în care s-a făcut percheziția se afla la unitatea de gardă a carabinieriilor. Nu are nici o vină față de x și nu înțelege cauza învinuirii sale.

Fiind audiat în ședința instanței de apel martorul x a declarat, că cu inculpații sunt în relații de prietenie. A fost audiat în prima instanță și susține declarațiile date. La moment safeurile din birou nu aveau numere de inventariere. Safeurile erau personale. Inventarierea s-a făcut în anul 2013 după formarea IGP-urilor, în cadrul secției s-a format secretariatul și șefa secretariatului a făcut inventarierea. Safeurile nu erau întărite după nici un colaborator. A deținut funcția de ofițer superior de investigații. Nu era o cameră de păstrare, el le păstra în birou. După citirea de către procurorul Dubăsari Valeriu a f.d.191, vol.IV a declarat că este o singură clădire cu un singur etaj, carabinieri se aflau la prima ușă pe stînga. A concretizat că nu a participat la percheziția biroului lui Rusnac Vasile, erau colaboratori de la CNA care i-au rugat să stea în birourile sale.

Fiind audiat în ședința instanței de apel martorul x a declarat, că cu inculpații sunt în relații de prietenie. A fost audiat în prima instanță și susține declarațiile date. După citirea de către procurorul

rima aucta in ȚeumȚa instanȚei de ape i maritoru x n a declarat, ca pe incuȚaȚ n cunoaȚe de cunȚ a sausiaȚu serviciuȚu i mȚat. Dupa curea de care avocatu Rusnac Aliona f.d.178-179, vol.IV a declarat, cȚ x i-a dat paȚaportul, el i l-a dat lui x e, care a plecat din urma cetȚeȚanuȚu romȚn sȚ-i dea paȚaportul, dar nu l-a gȚsit. x a revenit Ți a spus cȚ nu a gȚsit cetȚeȚanuȚu romȚn. A zis sȚ-l punȚ n safeu ca apoi x il va iȚtoarce. Lui Țx nu i-au spus cȚ nu au iȚtors paȚaportul. I-a zis cȚ dacȚ va veni cetȚeȚanuȚu romȚn sȚ il dea. Nici la alȚii nu au spus. Nu era prezent cȚnd a fost ridicat paȚaportul de la cetȚeȚanuȚu romȚn, era la post. I-a spus lui x numai de paȚaportul cetȚeȚanuȚu romȚn, sȚ il punȚ n safeu n unitatea de gardȚ Ți sȚ-l iȚtoarce dacȚ va veni.

Țn cadrul ȚedinȚei instanȚei de ape, au fost verificate suplimentar probele cȚnȚinute n materialele cauzei penale, Ți anume:

- ordonanȚa de pornire a urmȚrii penale din 16.12.2010 n baza art.360 al.(2) Cod penal RM (f.d.1-2, vol.I);
- ordonanȚa de iȚcepere a urmȚrii penale din 21.12.2012 n baza art.290 al.(1) Cod penal RM (f.d.8, vol.I);
- raport de autosesizare din 16.11.2010 a procuroruluȚ al secȚiei conducere a urmȚrii penale n organele centrale ale MAI Ți SV a procuraturii Generale Gropa Maxim (f.d.9, vol.I);
- pȚngerea cetȚeȚanuȚu romȚn x adresatȚ procuroruluȚ general din 15.11.2010, prin care solicitȚ sȚ fie luate mȚsuri cu colaboratorii de poliȚie, unul din ei pe nume Pcela din mun.BȚlȚi, care la data de 15 octombrie 2010 i-a fost iȚlegal reȚinut paȚaportul nu i-a eliberat nici un document privind reȚinerea paȚaportuluȚuȚu prin ce i-a fost iȚngȚdit dreptul la libera circulaȚie Ți suportȚnd cheltuieli considerabile. TotodatȚ i-a reȚinut paȚaportul tehnic Ți automobilul de model IVECO cu nȚ B60FDW Ți remorcȚ cu nr.B71FDW, iȚnsȚ nu i-a eliberat nici un document procesual privind reȚinerea, iȚcȚlcȚnd flagrant legislaȚia internaȚionalȚ n vigoare (f.d.12, vol.I);
- pȚngerea depusȚ de cȚtre administratorul S.C.,„Andri-Geo”SRL x adresatȚ Procuraturii Generale la 15.11.2010, prin care solicitȚ sȚ fie atraȚi la rȚspundere conform legislaȚiei n vigoare colaboratorii de poliȚie, conducȚtor familia Pcela, care la data de 15.10.2010 au stopat autocamioanele de model IVECO cu nr. de iȚmatriculare B60FDW cu remorcȚa B71FDW Ți nr.B80FDW cu remorcȚa B82FDW iȚncȚrcate cu metal uzat la iȚtrarea n or.BȚlȚi. Țoferilor li sau luat paȚapoartele tehnice la automobile Ți remorci Ți paȚapoartele personale, totodatȚ au fost luate toate documentele care iȚsoȚeau iȚncȚrcȚturȚ. Nu s-a iȚtocmit Ți nu le-a eliberat nici un document privind reȚinerea mijloacelor de transport Ți a documentelor. PȚnȚ la moment iȚntreprinderea suportȚ cheltuieli enorme privind staȚionarea mȚrfii Ți a mijloacelor de transport de aceea solicitȚ intervenirea de urgenȚȚ n urma acȚiunilor ilegale (f.d.15, vol.I);
- raport de autosesizare din 10.08.2012 a procuroruluȚuȚ n procuratura AnticoruȚȚie Popenco Adrian (f.d.20, vol.I);
- pȚngere depusȚ de x adresatȚ procuroruluȚ general din 15.11.2010 (f.d.19, vol.I);
- proces-verbal de constatare a infracȚiunii din 18.12.2012 (f.d.22, vol.I);
- ordonanȚa procuroruluȚuȚ de stabilire a competenȚei din 17.12.2010 (f.d.25-26, vol.I);
- recipisȚ de la x care confirmȚ cȚ a primit paȚaportul cetȚeȚanuȚuȚu RomȚniei la data de 19.11.2010 (f.d.66-78, vol.I);
- cererea Ți ordonanȚa de recunoaȚtere n calitate de parte vȚtȚmatȚ a cetȚeȚanuȚuȚu cetȚeȚan al RomȚniei din 26.09.2011 (f.d.95-96, vol.I);
- ordonanȚa de recunoaȚtere n calitate de parte civilȚ a lui x din 26.09.2011 (f.d.97-98, vol.I);
- proces-verbal de recunoaȚtere a persoanei dupȚ fotografie, cu participarea pȚrȚii vȚtȚmate x, conform cȚreia din numȚrul fotografiilor prezentate a recunoscut persoana sub nr.1, care s-a dovedit a fi x (f.d.101, vol.I);
- proces-verbal de recunoaȚtere a persoanei dupȚ fotografie, cu participarea pȚrȚii vȚtȚmate x conform cȚreia din numȚrul fotografiilor prezentate a recunoscut persoana sub nr.6, care s-a dovedit a fi x (f.d.102, vol.I);
- fiȚa postuluȚuȚu iȚ priviȚȚa lui x (f.d.105-106, vol.I);
- referiȚȚa de serviciu iȚ priviȚȚa lui x Ți x (f.d.107-108, vol.I);
- extras din fiȚa personalȚ a lui x Ți Țx (f.d.109-110, vol.I);
- ordonanȚa privind efectuarea ridicȚrii de documente din 05.12.2011 (f.d.116, vol.I);
- documente caracteristice ale cauzei penale (f.d.117-154, vol.I);
- extras din ordin privind numirea n funcȚie a lui x din 22.01.2010 (f.d.155, vol.I);
- fiȚa postuluȚuȚu semnatȚ de Țx (f.d.156-159, vol.I);
- declaraȚiile pȚrȚii vȚtȚmate x audiate n baza comisii rogatorii din 15.05.2012 (f.d.170-172, vol.I);
- ordonanȚa Ți proces-verbal de ridicare din 28.06.2012 (f.d.177-178, vol.I);
- iȚcheierea JudecȚtoriei BȚlȚi din 13.07.2012 privind autorizarea ridicȚrii convorbirilor telefonice de pe numȚrul 69111649 folosit de x le (f.d.183, vol.I);
- iȚcheierea JudecȚtoriei BȚlȚi din 13.07.2012 privind autorizarea ridicȚrii convorbirilor telefonice de pe numȚrul 69888622 folosit de Țx (f.d.186, vol.I);
- informaȚia de la Hotelul “BȚlȚi” care confirmȚ, cȚ n perioada 25-26 octombrie 2010 cetȚeȚanuȚuȚu x a fost cazat n hotel cu anexarea bonurilor de platȚ (f.d.198-200, vol.I);
- ordonanȚa Ți proces-verbal de ridicare din 23.08.2012 (f.d.205-206, vol.I);
- proces-verbal de examinarea a obiectuluȚuȚu din 23.08.2012 Ți ordonanȚa privind recunoaȚtrea obiectuluȚuȚu drept corpuri delicate 23.08.2012 (f.d.207-208, vol.I);
- informaȚia din registru de stat al populaȚiei iȚ priviȚȚa lui Ix r (f.d.216-223, vol.I);

- ordonanță și proces-verbal de ridicare din 09.08.2012 (f.d.224-227, vol.I);

- ordonanța privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice de pe numărul 069888622 din 13.08.2012, demers privind autorizarea înfătuirii măsurilor operative de investigație și acțiunilor de urmărire penală din 13.08.2012, încheiere din 13.08.2012 privind interceptarea convorbirilor telefonice pe numărul 069888622 deținut de x n (f.d.79-81, vol.II);

- fișa personală semnată de x (f.d.114-115, vol.II);

- ordonanța de anexare a documentelor la cauza penală din 03.10.2012, a fișelor personale a inculpaților x și x (f.d.116, vol.II);

- informația prezentată de Șeful DGSO a DP al MAI Ax n despre aflarea în dotare a permisului de port armă (f.d.121-122, vol.II);

- ordonanța privind anexarea la cauza penală a certificatelor din 03.10.2012 (f.d.123, vol.II);

- ordonanța privind dispunerea expertizei balistice din 21.08.2012 (f.d.1, vol.III);

- raport de expertiză balistică judiciară nr.3151 din 23.08.2012 prin care s-a concluzionat:

1.a) Pistol cu seria și nr.F 38417 prezentat la examinare, nu face parte din categoria armelor de foc, dar este un pistol pentru autoapărare, de gaze și semnalizare, cu țeava lisă, scurtă, cal. 9 mm Knall, de model VALTRO mod 9 MINI, confecționat în condiții de uzină în Italia, la firmă „ME”, în anul 1996.

b) Pistol de model VALTRO mod 9 MINI, în starea prezentată spre examinare nu este util pentru trageri pe motivul deteriorării vârfului percutorului (lipsește acestuia).

2.a, b) Șaisprezece cartușe prezentate spre examinare, fac parte din categoria muniției, dintre care:

-două cartușe - sunt cartușe militare cal. 9x18mm cu lovitura centrală, cu miez de oțel, confecționat industrial la uzina de armament din or.Tula URSS (Federația Rusă) în anul 1990;

-treisprezece cartușe-sunt cartușe sportive cal. 9x18 mm (Makarov) cu lovitură centrală cu miez de plumb, dintre care patru cartușe confecționate industrial la fabrica „Sellier & Bellot” (R. Cehia), iar nouă cartușe sunt de marca comercială ”WOLF”, confecționate industrial la uzina de armament din or.Tula Federația Rusă;

-destinate pentru efectuarea de trageri din pistoalele de tip „PM” (MAKAROV), ”PPM”, ”APS” (STECIKIN) BARÂSEV Mod. 1947, ”PB”, ”APB”, ”MR-444 Baghira”, ”OȚ-23 Pernaci”, ”OȚ-21 Malăș”, ”Baikal-412”; Bulgaria-tip ”B-1300”; Ungaria-”PA-63”, ”RK-59”, ”R-61”; R.D.G. - ”PistolM”; China-”Type 59”; ”Cehia”- ”CZ-83”; Polonia - ”P-64” și ”P-83”; etc.; din pistoalele-mitralieră fabricate în: Rusia - ”Bizon-2” ”Kedr”, ”Klin”, ”Kiparis”, ”PP-90”, ”PP-93; Polonia-”Mod.63 (PM-63)”, ”GLAUBERYTPM-84”; etc;

-un cartuș - este cartuș militar cal.5,45x39mm cu lovitură centrală cu glonț de tip trasor, confecționat industrial la uzina „Ульяновский машиностроительный завод” în or.Ulianovsk URSS (Federația Rusă), în anul 1985, destinat pentru efectuarea tragerii din pistoalele-mitralieră Kalașnikov fabricate în URSS (Rusia) - ”AK-74”; ”AKS-74”; ”AKS-74U”; ”AK-74”; AK-74M”; ”AK-105”; ”ASN”; ”AN-94” (Abakan) R.D.G. - ”MPiKS-74”; Bulgaria - ”AKN-74”; România - tip ”AK-74” și ”AK-74S”; Polonia - ”ONYX Model 89”, ”TANTAL wz88”, Cehoslovacia - ”LADA”, din puștile-mitralieră Kalașnikov de tip ”RPK-74” și ” RPK 74” fabricate în URSS (Rusia), Bulgaria, România, de tip ”LADA”-Cehoslovacia , etc.

c) Cincisprezece cartușe cal. 9x19mm și un cartuș cal. 5,45-39 mm. prezentate spre examinare, sunt utile pentru efectuarea tragerilor (f.d.7-8, vol.III);

- proces-verbal de examinare din 24.12.2012 cu anexe foto (f.d.12-16, vol.III);

- revendicare de la MAI în privința lui Timciuc Alexandru (f.d.23, vol.III);

- revendicare de la MAI în privința lui Țurcanu Ciprian (f.d.33, vol.III);

- revendicare de la MAI suplimentar în privința lui Țurcanu Ciprian (f.d.62, vol.III);

- încheierea Judecătorei Buiucani mun.Chișinău din 22.08.2012 privind aplicarea măsurii preventive arestul preventive în privința lui x (f.d.84-86, vol.III);

- ordin nr.420 ef al MAI privind suspendarea din funcție a lui x și x din 28.08.2012 (f.d.96-97, vol.III);

- ordonanța din 26.12.2012 privind clasarea procesului penal pe cauza penală nr.201099418 din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.28 Cod penal RM. (f.d.124, vol.III);

- proces-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și proces-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 26.12.2012 lui x (f.d.125-126, vol.III);

- ordonanță din 15.01.2013 privind respingerea cererii de încetare a urmăririi penale înaintate de avocatul Rusu Vitalie în interesele lui x (f.d.127, vol.III);

- proces-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 16.01.2013 lui x (f.d.128-129, vol.III);

- proces-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 16.01.2013 lui x (f.d.130-131, vol.III);

- demers privind încetarea urmăririi penale înaintat de avocatul x în interesele învinuților x și Țx (f.d.132-133, vol.III);

-ordonanța din 31.01.2013 prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată a cererii avocatului x privind încetarea urmăririi penale în privința lui Rx și x (f.d.134, vol.III);

-declarațiile părții vătămate x date în instanța de fond din care reiese, că îi cunoaște pe inculpații x și x , cu aproximativ doi ani și jumătate în urmă el se întorcea de la Edineț la volanul automobilului de model „Iveco”, când a fost stopat de către colaboratorii de poliție, iar după verificarea actelor a plecat cu ei la Bălți, unde a fost întrebat ce duce și în baza căror acte. El le-a comunicat că duce marfa în baza facturii fiscale de la Edineț spre Cahul după care i s-a comunicat să narcheze

automobilul. Până a parca automobilul i s-a întors permisul de conducere și buletinul de identitate, însă nu i s-a întors pașaportul. După ce a parcat automobilul s-a cazat la hotel pentru 3-4 zile, iar ulterior a plecat la Cahul. Peste aproximativ 2 săptămâni s-a prezentat la procurorul din mun. Chișinău, iar peste aproximativ o lună și jumătate i-a fost restituit pașaportul, după ce el s-a reîntors în România. La întrebările procurorului partea vătămată a menționat că, de la Edineț veneau două autocamioane, el se afla la volanul unuia, iar la volanul celuilalt camion se afla un domn pe nume Vasile, care era din Cahul și care de asemenea a fost supus controlului, însă acestuia i-au fost restituite toate actele. Motivul pentru care nu i s-a întors pașaportul era precum că în lipsa pașaportului el nu putea să părăsească teritoriul RM pe perioada cercetărilor. Acest motiv i-a fost comunicat de către colaboratorul de poliție pe nume x . Pe perioada cercetărilor el s-a aflat la hotel și în fiecare zi se prezenta la secția „Nord” întru eliberarea pașaportului. Inițial când s-a dus la secția „Nord” pentru a-i elibera pașaportul el s-a adresat la polițistul de gardă. De asemenea în fiecare zi, pe parcursul cazării sale la hotel, el se întâlnea cu x șix . Ulterior după ce a plecat din or. Bălți, personal la secția „Nord” nu s-a adresat. De asemenea a menționat că, pe Catranji Ivan îl cunoaște, deoarece cu soția sa s-au adresat la Procuratura mun. Chișinău cu o plîngere. El nu cunoaște dacă x s-a adresat la secția „Nord” în vederea soluționării litigiului. Nu cunoaște care a fost actul final adoptat de către colaboratorii de poliție în urma verificării automobilului. S-a adresat la secția „Nord” privind eliberarea pașaportului în mod verbal, indicând că nu a cunoscut că trebuie să se adreseze cu un demers oficial în acest sens. Putea să traverseze frontiera RM doar în baza pașaportului. La procuratură a depus plîngerea personal. A semnat doar pe faptul că este avertizat pentru răspunderea ce o poartă în baza art. 311 CP. La procuror când s-a adresat el a semnat doar plîngerea, iar conținutul acesteia a fost dactilografiat de către procuror. Când a semnat plîngerea de la f.d. 12 nu era scris nimic cu stiloul, era doar textul tapat. Sugestia de a se adresa cu plîngere la Procuratură a venit din partea lui Catranji, care i-a spus ce familie trebuie să scrie. La hotel s-a cazat împreună cu x , înregistrarea în hotel a făcut-o Vasile, însă el nu cunoaște cât a costat cazarea. Autocamioanele sale erau sechestrate și din acest motiv s-a adresat la procuratură pentru a obține pașaportul, după ce a plecat. În Moldova a revenit pentru a-și lua camionul. x r nu i-a cerut nici un act, deoarece el nu cunoaște românește, iar el nu înțelege rusește (f.d. 150-157, vol. IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că pe inculpați nu-i cunoaște, însă îl cunoaște pe partea vătămată Mutu, deoarece a lucrat la compania sa în calitate de șofer. În toamna anului 2010 au fost reținute camioanele care exportau țevi din Moldova în România, de la SRL „Andri-Geo”. Camioanele aparțineau firmei românești, la acel moment s-a solicitat să fie efectuată o încărcătură de undeva din regiunea Bălți și aici au fost reținute camioanele de către organele de drept. În calitate de șofer pe un autocamion era Mutu Ion, iar pe cel de-al doilea șofer era un moldovean. În acea perioadă camioanele erau în leasing, iar șoferii trebuia să lucreze pentru a achita leasingul. Despre faptul că camioanele au fost reținute el a fost informat peste 2 săptămâni de către administratorul x . El i-a comunicat acestuia că dacă sunt careva probleme cu marfa sau camioanele, să le rețină, însă să elibereze șoferii. De asemenea de la x a aflat că și pașaportul lui Mutu a fost reținut, însă nu i s-a comunicat motivul. Firma „Andri-Geo” avea încheiate contracte cu firma sa de a exporta materiale uzate. Camioanele au fost eliberate în ultima zi a anului. Pe numele firmei la care el activează nu a fost întocmit nici un proces-verbal cu privire la contravenție. (f.d. 160-162, vol. IV);

- declarațiile martorului Hx i date în instanța de fond din care reiese, că activează în calitate de șef al secției armament al Direcției Evidență și Prognozare a Direcției Generale Logistică a MAI. Genul principal de activitate al Direcției este dotarea și evidența armamentului pentru subdiviziunile MAI. Dotarea colaboratorilor de poliție cu arme și muniții ține de competența conducătorului subdiviziunii în care activează polițistul. Evidența persoanelor cărora le sunt atribuite în dotare arme și muniții o duc angajații desemnați de conducătorul subdiviziunii respective. Conform Legii cu privire la poliție și ordinelor interne ale MAI, colaboratorii de poliție au dreptul la deținere permanentă a armei din dotare cu muniții aferente acestora. Polițiștilor li se eliberează pistolul din dotare în complet cu 16 cartușe (2 încărcătoare). La reîntoarcerea armei deținătorul este obligat să întoarcă cantitatea de cartușe primite. Armele se eliberează sub răspunderea personală a fiecărui polițist și se păstrează în safeu. Se interzice transmiterea armei altor persoane. Fiecare armă se înregistrează după o persoană concretă. Când persoana pleacă în concediu este obligat să predea arma împreună cu munițiile (f.d. 162-168, vol. IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că cu aproximativ cu 4 ani în urmă se deplasa cu autocarul de model „Iveco” împreună cu un alt autocar de același model, care era condus de către o persoană a cărui nume nu-l cunoaște, când a fost stopat de către colaboratorii de poliție înainte de intrarea în or. Bălți. În autocar transporta țevi din r-nul Edineț într-un sat din r-nul Cahul. După aceasta a fost dus la inspectoratul de poliție, unde i-a fost reținut autocarul, din care motive mai mult de o săptămână a trăit în hotel. În luna octombrie 2010 el oficial nu lucra nicăieri, iar Cx îi este nănaș. După ce au fost opriți, ambele mașini au fost conduse la poliție, unde a prezentat întreg pachetul de acte, însă nu ține minte dacă i-au fost întoarse actele când a plecat. De asemenea nu ține minte dacă cetățeanului român i-au fost întoarse actele, nu-și amintește dacă x a solicitat să-i fie eliberate actele. A așteptat la hotel timp de o săptămână pentru a-i fi eliberat autocarul și marfa, la indicația lui Catranji. De asemenea a menționat că, a dat declarații la procuratură din cele ce ținea el minte, fără a-i dicta cineva și acele declarații corespund realității (f.d. 185-187, vol. IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că inculpații au fost subalternii săi. De cazul privind reținerea autocarelor cu țevi s-a ocupat x . În momentul când se perfectau toate actele el a fost telefonat de la Procuratura Generală și i s-a spus să elibereze autocarele și țevile, iar materialele acumulate să fie expediate procurorului x de la Procuratura Generală, însă el a refuzat să le expedieze, menționând că este necesar de efectuat o interpellare la cancelaria departamentului și numai după aceasta poate expedia materialele acumulate pe acest caz. După aceasta x l-a telefonat pe șeful lor, care la rândul său l-a telefonat pe el și l-a întrebat care este situația cu reținerea camioanelor. După ceva timp a fost chemat la Procuratura Generală, unde materialul respectiv a fost clasat. Peste o perioadă de timp a fost reținut un autocar cu copaci, după care din nou a fost telefonat de către x , iar după aceasta au fost începute și dosarele penale, iar din dosarul cu copaci a apărut și dosarul cu privire la mită. La întrebările adresate de către procuror martorul a menționat că, pe x el îl cunoaște, întrucât autocarul acestuia a fost reținut, iar el a fost invitat la sediul secției. De cazul cu privire la reținerea autocarelor cu țevi s-a ocupat Tx și Tx dr, însă el nu cunoaște nimic despre reținerea pașaportului lui x . A menționat că x s-a adresat la el cu rugămintea de a-i restitui pașaportul, însă el nu cunoaște la cine s-a păstrat acest pașaport. Cu privire la episodul privind depistarea munițiilor în safeul lui Rx a menționat că, x activa la serviciul „Nord” de aproximativ 8 luni și întrucât el nu avea safeu în birou, s-a adresat la dînsul cu rugămintea de a-i da un safeu, iar el i-a dat acordul de a lua safeul de la carabinieri. În momentul când a fost efectuată percheziția în safeul lui x e au fost depistate muniții, însă el nu are ideile de unde puteau apărea aceste muniții în safeu. În baza legitimației ele puteau fi procurate din orice magazin. Înainte de a-i da safeul lui Rx el nu l-a verificat. Tx și x le nu puteau să întreprindă nici o măsură fără permisiunea sa. Nu era întărit nici un safeu după un anumit colaborator, totul era personal, nu se ducea nici o evidență a safeurilor. x și x lucrau în același birou, iar x se folosea de safeul lui x (f.d. 172-177, vol. IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că cunoaște că în anul 2010 a fost reținut autocamionul și pașaportul lui x . Autocamionul lui Mutu era încărcat cu marfă ce aparținea firmei „Andri-Geo”, iar despre faptul reținerii Mutu și Cravenco l-au informat. x a stat câteva zile la hotelul din Bălți, după care a stat câteva zile la Cahul. Peste doi ani toată marfa a fost întoarsă. El când a venit la Bălți nu s-a adresat la sediul Direcției de combatere a crimelor, deoarece băieții i-au zis că ei o să se clarifice, însă după câte cunoaște nu a fost așa. A menționat că, în luna octombrie 2010, când a avut loc acest eveniment, autocarele se deplasau de la Edineț spre Cahul. Autocarele respective au fost arendate de la firma românească „Flav Company”. Mutu Ion era angajat al firmei „Flav Company”, iar Cravenco era angajat al firmei „Andri-Geo”. El a venit la Bălți și a solicitat să i se explice care este cauza reținerii autocarelor, însă i s-a comunicat că o să clarifice situația și o să restituie autocarele, însă nu i-au comunicat nimic despre pașaportul lui Mutu. El le-a spus să-i restituie actele lui pentru a putea pleca în România, însă ei i-au comunicat că o să vie șeful și o să i-a o hotărîre. Pașaportul lui Mutu a fost întors după ce acesta a scris plîngere la procuratură. A mai declarat, că el nu a solicitat expres să-i fie restituit pașaportul lui Mutu, el a solicitat ca să fie restituit pașaportul și actele luate de la șoferi. xa stat la Bălți o săptămână, după acesta 2 luni a stat la Cahul, deoarece nu se putea întoarce în România fără pașaport. De asemenea din spusele lui x a aflat că acesta intenționa să dea în judecată, însă nu cunoaște dacă a făcut-o. Toate cheltuielile efectuate de Mutu au fost suportate de către firma „Androgin” SRL, iar la moment careva pretenții față de inculpați sau față de x firma nu are (f.d. 180-184, vol. IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că îi cunoaște pe inculpații x și Tx , deoarece când își făcea serviciul militar a stat în calitate de paznic la secția „Nord”. În luna iunie 2010 și-a făcut serviciul militar la Bălți, pînă în anul 2011. Când își făcea serviciul militar era de gardă la secția „Nord” împreună cu x în perioada octombrie 2010-februarie 2011, iar după aceasta și-a făcut serviciul cu Cx . Pe perioada când își făcea serviciul Tx n și x au reținut două camioane încărcate cu țevi. Peste ceva timp șoferii acelor camioane, un moldovean și un cetățean român, au ieșit afară cu niște hârtii în mînă și au plecat, iar înainte de

aceasta i-x le-a spus să nu părăsească țara. Peste aproximativ 2 minute după ce au plecat persoanele respective, la el s-a adresat x și i-a spus să iasă afară să vadă dacă nu sunt acele două persoane, deoarece unul din ei și-a uitat pașaportul, însă persoanele respective nu mai erau. Atunci el a pus pașaportul în saltar, deoarece x i-a zis să lase pașaportul la el și când va veni cetățeanul român să i-l restituie, însă acesta nu s-a mai întors. A mai menționat, că nu ține minte precis cât timp a stat pașaportul în saltar, după care i l-a restituit lui x, deoarece acesta l-a întrebat dacă a fost românul după pașaport. Cunoaște că cetățeanul român avea familiax menționând că acesta nu s-a întors la secție pentru a-și lua pașaportul. Cetățeanul moldovean a fost de câteva ori pe la secție, însă el nu a întrebat nimic despre pașaport (f.d.192-193, vol.IV);

- declarațiile martorului x date în instanța de fond din care reiese, că a activat în calitate de administrator al „Andri-Geo” SRL și a încheiat contracte de transportare a țevilor cu firma românească „Flamy Compani” SRL, însă nu cunoaște cu precizie când au fost încheiate contractele respective. Cu firma respectivă au început a activa din anul 2008. Multe detalii despre reținerea automobilelor respective ea nu cunoaște, deoarece de aceasta se ocupa soțul ei. Cunoaște că de către expeditorul x a fost anunțat că camioanele respective au fost reținute de către colaboratorii de poliție la Bălți, iar după aceasta a fost informată și ea. A declarat că din spusele soțului ea a aflat că automobilele au fost reținute fără nici un motiv, iar despre surplusul de țevi ea a știut, deoarece erau cazuri când nu se ajungeau țevi, iar ulterior ele erau transportate, și în aceea zi au fost transportate țevile care nu s-au ajuns. După acest caz careva discuții cu șoferul x ea nu a avut, iar soțul nu a informat-o despre faptul că lui x i-a fost reținut pașaportul. Când la ea la birou a venit Cravenco și cei doi șoferi, ea a înțeles că x a uitat pașaportul undeva la Bălți. La moment careva pretenții de ordin material față de inculpați nu are, întrucât marfa i-a fost restituită. De asemenea a menționat că nu cunoaște când și de către cine i-a fost restituit pașaportul cetățeanului român x declarat că sunt veridice declarațiile date în instanța de fond (f.d.194, vol.IV);

- declarațiile martorului Cx i date în instanța de fond din care reiese, că îi cunoaște pe inculpați de când își făcea serviciul militar pe perioada anilor 2010-2011. Despre cele întâmplate cunoaște din spusele colegului său, el personal cu cetățeanul român nu a făcut cunoștință. La ei în camera de pază se afla un safeu, de care se folosea el cu colegul său. În safeul respectiv ei țineau registre, bastoanele, documente și alte lucruri personale. Cheile de la safeul respectiv se păstrau în sertarul de la masă, iar acces la aceste chei nu avea nimănui. Cunoaște despre cetățeanul român din spusele lui x, însă el personal nu a discutat nici odată cu el. De asemenea a menționat că, de la x a aflat că cetățeanul român a fost și l-a întrebat unde poate găsi niște fete (f.d.195, vol.IV).

Cu referire la apelul declarat de procuror în latura achitării neîntemeiate a lui x și Tx r în baza art.360 al.(2) Cod penal RM.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat de procuror prin prizma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, cercetate suplimentar de către instanța de apel, audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea sentinței în latura achitării lui x și Tx în baza art.360 al.(2) Cod penal RM, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune încetarea procesului penal în baza art.360 al.(2) Cod penal RM în privința lui Tx și x din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art.332 al.(1), art.391 al.(1) pct.6) CPP RM, reeșind din următoarele considerentele expuse în prezenta decizie.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, potrivit căruia instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul penal ajunge la concluzia că soluția instanței de fond în latura achitării lui Tx și Tx în baza art.360 al.(2) Cod penal RM pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel nicicum nu confirmă temeinicia sentinței, fiind prezente pe cauză probe, care pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

Conform art.384 al.(3) CPP RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal la adoptarea soluției se conduce de prevederile art.414 al.(1), (2) CPP RM, potrivit căruia instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, cu semnarea lor în procesul-verbal.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.(4) CPP RM, potrivit căruia în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Astfel, prin sentința Judecătoriei mun.Bălți din 14.07.2015 Țurcanu Ciprian și x au fost achitați în baza art.360 al.(2) Cod penal pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de fond în cadrul judecării cauzei penale nu a verificat multilateral și obiectiv toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, iar concluzia instanței este eronată și contravine cumulului de probe anexate la materialele cauzei penale.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpaților x și x în săvârșirea infracțiunii de luarea și păstrarea documentelor importante ale persoanei fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, adică infracțiunea prevăzută de art.360 al.(2) Cod penal RM, fiind prezente probe veridice care demonstrează comiterea de către inculpați a infracțiunii.

Deși inculpații Tx și x nu au recunoscut vina, vinovăția lor în cele incriminate se demonstrează pe deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, prin probele scrise care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui x și x n baza art.360 al.(2) Cod penal RM.

Colegiul penal indică, că versiunea inculpaților Tx și Tx r că nu sunt vinovați de faptele infracționale ce li se incriminează se combate prin probele administrate, la fel versiunea inculpaților se contrazice și prin probele scrise cercetate, care nu sunt lovite de multitate și prezintă o situație clară a celor întâmplate și stabilite de instanța de apel, astfel declarațiile inculpaților Tx n și x contravin cu circumstanțele stabilite ale cauzei.

Necunoașterea vinovăției de către inculpații x și Tx în săvârșirea infracțiunii incriminate lor, nu poate echivala cu achitarea acestora în baza art.360 al.(2) Cod penal RM, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția lui x și x în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Colegiul penal indică, că concluzia instanței de fond referitor la faptul, că în acțiunile inculpaților Tx și x lipsește intenția directă de luare și păstrare a pașaportului cet.Mx în scopul de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație a ultimului, deoarece pașaportul cet.x a fost luat numai pentru xeroxare pentru a fi anexat la materialele acumulate de agentul constatat, aceasta nu poate fi reținută ca fiind contrară celor constatate pe cauză.

În urma analizei probelor, Colegiul penal consideră că declarațiile părții vătămate x, a martorilor x, x n, x, x, urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpaților x și x în fapta incriminată, prin conținutul său aceste declarații sunt clare, sunt confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina inculpaților în luarea și păstrarea documentelor importante ale persoanei fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, infracțiune prevăzută de art.360 al.(2) Cod penal RM.

Colegiul penal indică, că declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați sunt admisibile și au valoare probantă, deoarece în declarațiile lor sunt fixate împrejurările faptei care constituie obiectul acestor declarații, pe când instanța de fond n-a dat aprecierea cuvenită acestor probe.

Colegiul penal consideră că instanța de fond eronat nu a ținut cont de aceste declarații și nu le-a apreciat, mai ales că declarațiile date în cadrul instanței de fond a părții vătămate și a martorilor au fost verificate și în instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, mai mult partea vătămată x și martorii Ax, Cx, Tx e le-au susținut clar sub jurământ în cadrul ședinței publice a instanței de fond.

În opinia Colegiului probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reeșind din probele date rezultă, că x și x a săvârșit infracțiunea de luarea și păstrarea documentelor importante ale persoanei fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, infracțiune prevăzută de art.360 al.(2) Cod penal RM, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvârșită.

Colegiul penal constată, că instanța de fond în mod eronat a concluzionat că în acțiunile lui x și Tx lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate lor conform art.360 al.(2) Cod penal RM, motivând că probatoriul existent nu dovedește existența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal RM în acțiunile lui Tx și x nefiind prezent scopul limitării libertății persoanei, inclusiv privarea persoanei de libertate.

Versiunea inculpaților x și x că nu sunt vinovați în infracțiunea incriminată se combate prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, la fel versiunea inculpaților fiind contrazisă și prin probele scrise cercetate, care prezintă o situație clară a celor întâmplate și stabilite de instanța de apel, astfel declarațiile inculpaților contravin cu circumstanțele stabilite ale cauzei.

În această ordine de idei Colegiul penal la fel indică, că partea vătămată x de la bun început prin plîngerea depusă adresată Procurorului General din 15.11.2010 a solicitat să fie luate măsuri cu colaboratorii de poliție, unul din ei pe nume „Pcela” din mun.Bălți, care la data de 15.10.2010 ilegal i-au reținut pașaportul, nu i-a fost eliberat nici un document privind reținerea pașaportului, prin ce i-a fost îngăduit dreptul la libera circulație, suportînd cheltuieli considerabile. Totodată i-a fost reținut și pașaportul tehnic, automobilul de model IVECO cu nî B60FDW și remorcă cu nr.B71FDW, nu i-a fost eliberat nici un document procesual privind reținerea, astfel încălcînd flagrant legislația internațională în vigoare (f.d.12, vol.I).

Conform plîngerii depuse de către administratorul SC „Andri-Geo” SRL Catranji Tatiana din 15.11.2010 adresată Procuraturii Generale, ultima a solicitat să fie atrași la răspundere conform legislației în vigoare colaboratorii de poliție, conducători „x”, care la data de 15.10.2010 au stopat autocamioanele de model IVECO cu nî B60FDW cu remorca B71FDW și nr.B80FDW cu remorca B82FDW, încărcate cu metal uzat la intrarea în or.Bălți. Șoferilor li sau luat pașapoartele tehnice la automobile și remorci și pașapoartele personale, totodată au fost luate toate documentele care însoțeau încărcătură. Nu s-a întocmit și nu le-a eliberat nici un document privind reținerea mijloacelor de transport și a documentelor (f.d.15, vol.I).

Fiind audiat în ședința instanței de fond partea vătămată x a declarat, că cu aproximativ doi ani și jumătate în urmă el se întorcea de la Edineț la volanul automobilului de model „Iveco”, cînd a fost stopat de către colaboratorii de poliție, iar după verificarea actelor a plecat cu ei la Bălți. Pînă a parca automobilul i s-a întors permisul de conducere și buletinul de identitate, însă nu i s-a întors pașaportul. După ce a parcat automobilul s-a cazat la hotel pentru 3-4 zile, iar ulterior a plecat la Cahul. Peste aproximativ 2 săptămîni s-a prezentat la procurorul din mun.Chișinău, iar peste aproximativ o lună și jumătate i-a fost restituit pașaportul, după ce el s-a reîntors în România. Motivul pentru care nu i s-a întors pașaportul era precum că, în lipsa pașaportului el nu putea să părăsească teritoriul RM pe perioada cercetărilor. Acest motiv i-a fost comunicat de către colaboratorul de poliție pe nume x. Pe perioada cercetărilor el s-a aflat la hotel și în fiecare zi se prezenta la secția „Nord” întru eliberarea pașaportului. Inițial cînd s-a dus la secția „Nord” pentru a-i elibera pașaportul el s-a adresat la polițistul de gardă. De asemenea în fiecare zi, pe parcursul cazării sale la hotel, el se înflnea cu Tx și Tx r. Ulterior după ce a plecat din or.Bălți, personal la secția „Nord” nu s-a adresat. Putea să traverseze frontiera RM doar în baza pașaportului. La procuratură a depus plîngerea personal. La procuror cînd s-a adresat el a semnat doar plîngerea, iar conținutul acesteia a fost dactilografiat de către procuror (f.d.150-157, vol.IV).

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, la 18.11.2015 a fost adresată către Ministerul Justiției al României cerere de comisie rogatorie pe cauză penală în vederea efectuării unor anumite acte de procedură pe cauză, și anume înmînarea citației părții vătămate x pentru prezentarea în instanța de apel.

Cererile de acordare a asistenței juridice, formulate de Curtea de Apel Bălți, privind înmînarea actelor judiciare și anume a citației pe numele lui x, au fost restituite în adresa instanței de apel ca fiind executate, partea vătămată x a primit citația, însă ulterior în instanța de apel nu s-a prezentat.

Colegiul penal indică, că declarațiile părții vătămate x cu referire la reținerea pașaportului și motivul refuzului restituirii acestuia de către colaboratorii de poliție x și x, a fost confirmat în ședința de judecată și prin declarațiile date sub jurământ de martori, cărora instanța de fond nu le-a dat apreciere la justa lor valoare.

Astfel, martorul x în instanța de fond a declarat, că în toamna anului 2010 au fost reținute camioanele care exportau țevi din Moldova în România, de la firma SRL „Andri-Geo”. În calitate de șofer pe un autocamion era Mutu Ion, iar pe cel de-al doilea șofer era un moldovean. În acea perioadă camioanele erau în leasing, iar șoferii trebuia să lucreze pentru a achita leasingul. Despre faptul că camioanele au fost reținute el a fost informat peste 2 săptămîni de către administratorul Zx. De asemenea de la xa aflat că și pașaportul lui x a fost reținut, însă nu i s-a comunicat motivul (f.d.160-162, vol.IV).

Martorul Cx în instanța de fond a declarat, că cunoaște că în anul 2010 a fost reținut autocamionul și pașaportul lui x. Autocamionul lui x era încărcat cu marfă ce aparține firmei „Andri-Geo”. x a stat cîteva zile la hotelul din Bălți, după care a stat cîteva zile la Cahul. A venit la Bălți și a solicitat să i se explice care este cauza reținerii autocarelor, însă i s-a comunicat că o să clarifice situația și o să restituie autocarele, însă nu i-au comunicat nimic despre pașaportul lui x. El le-a spus să-i restituie actele lui x, pentru a putea pleca în România, însă ei i-au comunicat că o să vie șeful și o să i-a o hotărîre. Pașaportul lui x a fost întors după ce acesta a scris plîngere la procuratură. A mai declarat că el nu a solicitat expres să-i fie restituit pașaportul lui x, el a solicitat ca să fie restituit pașaportul și actele luate de la șoferi. x a stat la Bălți o săptămînă, după acesta 2 luni a stat la Cahul, deoarece nu se putea întoarce în România fără pașaport (f.d.180-184, vol.IV).

Martorul x în instanța de fond a declarat, că cu aproximativ 4 ani în urmă se deplasa cu autocarul de model „Iveco” împreună cu un alt autocar de același model, care era condus de către o persoană a cărui nume nu-l cunoaște, cînd a fost stopat de către colaboratorii de poliție înainte de intrarea în or.Bălți. În autocar transporta țevi din r-nul Edineț într-un sat din r-nul Cahul. După aceasta a fost dus la inspectoratul de poliție, unde i-a fost reținut autocarul, din care motive mai mult de o săptămînă a trăit în hotel. În luna octombrie 2010 el oficial nu lucra nicăieri, iar Catranji îi este nănaș. După ce au fost oprîți, ambele mașini au fost conduse la poliție, unde a prezentat întreg pachetul de acte, însă nu ține minte dacă i-au fost întoarse actele cînd a plecat. De asemenea nu ține minte dacă cetățeanului român i-au fost întoarse actele, nu-și amintește dacă Mutu a solicitat să-i fie eliberate actele. A așteptat la hotel timp de o săptămînă pentru a-i fi eliberat autocarul și marfa, la indicația lui x. De asemenea a menționat că, a dat declarații la procuratură din cele ce ținea el minte, fără a-i dicta cineva și acele declarații corespund realității (f.d.185-187, vol.IV).

Martorul x în instanța de fond a declarat, că inculpații au fost subalternii săi. Pe Mx el îl cunoaște, întrucît autocarul acestuia a fost reținut, iar el a fost invitat la sediul secției. De cazul cu privire la reținerea autocarelor cu țevi s-a ocupat Tx și x, el nu cunoaște nimic despre reținerea pașaportului lui x. A menționat că x s-a adresat la el cu rugămintea de a-i restitui pașaportul, însă el nu cunoaște la cine s-a păstrat acest pașaport (f.d.172-177, vol.IV).

Din declarațiile martorului x date în instanța de fond cercetate preliminar și în ședința instanței de apel reiese, că și aceasta în inculpații x și x cînd s-a făcut

Lui declarație martorului x e date în instanța de fond cercetate suplimentar și în ședința instanței de apel reiese, că n cunoaște pe inculpați x ce când își facea serviciul militar a stat în calitate de paznic la secția „Nord”. Pe perioada când își făcea serviciul și Txr au reținut două camioane încărcate cu țevi. Peste ceva timp șoferii acelor camioane, un moldovean și un cetățean român, au ieșit afară cu niște hârtii în mână și au plecat, iar înainte de aceasta x le-a spus să nu părăsească țara. Peste aproximativ 2 minute după ce au plecat persoanele respective la el s-a adresat x și i-a spus să iasă afară să vadă dacă nu sunt acele două persoane, deoarece unul din ei și-a uitat pașaportul, însă persoanele respective nu mai erau. Atunci el a pus pașaportul în saltar, deoarece x i-a zis să lase pașaportul la el și când va veni cetățeanul român să i-l restituie, însă acesta nu s-a mai întors. A mai menționat că nu ține minte precis cât timp a stat pașaportul în saltar, după care i l-a restituit lui x deoarece acesta l-a întrebat dacă a fost românul după pașaport. Cunoaște că cetățeanul român avea familia Mutu, menționând că acesta nu s-a întors la secție pentru a-și lua pașaportul. Cetățeanul moldovean a fost de câteva ori pe la secție, însă el nu a întrebat nimic despre pașaport (f.d.192-193, vol.IV).

Fiind audiat în ședința instanței de apel martorul Sacaliuc Ion a declarat, că pe inculpați îi cunoaște de când a satisfăcut serviciului militar. x i-a dat pașaportul, el i l-a dat lui x care a plecat din urma cetățeanului român să-i dea pașaportul, dar nu l-a găsit. x e a revenit și a spus că nu a găsit cetățeanul român. A zis să-l pună în safeu ca apoi Tx îl va întoarce. Lui x nu i-au spus că nu au întors pașaportul. I-a zis că dacă va veni cetățeanul român să îl dea. Nici la alții nu au spus. Nu era prezent când a fost ridicat pașaportul de la cetățeanul român, era la post. I-a spus lui x numai de pașaportul cetățeanului român, să îl pună în safeu în unitatea de gardă și să-l întoarcă dacă va veni.

Având în vedere declarațiile martorilor x și Sx n se constată, că inculpații x și Txr cunoscând despre locul aflării cet. Mutu Ion, nu au întreprins o perioadă îndelungată careva acțiuni în vederea restituirii pașaportului, deși în virtutea atribuțiilor funcției deținute i-și dădeau seama că prin nerestituirea pașaportului cet. Mutu Ion, i-l lipseau pe ultimul de dreptul la libera circulație.

Instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare a lui x și x învinuți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) CP RM doar declarațiile inculpaților și a martorilor x și x, totodată ignorând declarațiile părții vătămate și a martorilor x., Crx., x și x., declarații care au valoare probantă și care confirmă învinuirea adusă inculpaților în deplină măsură.

S-a stabilit cu certitudine, că cetățeanul României Mx s-a adresat cu plângere la organele procuraturii pe acțiunile colaboratorilor de poliție care i-au reținut pașaportul și refuzau să-l restituie binevol.

Adresarea cet.x, precum și a lui Cx cu plângere la organele de drept a fost determinată anume de faptul refuzului inculpaților x și Țurcanu C. de a restitui pașaportul cetățeanului României x

Colegiul indică, că concluzia instanței de fond referitor la faptul, că nu pot fi admise ca probă în confirmarea vinovăției inculpaților plîngerile depuse de Mutu Ion și x din 05.11.2010 cu privire la acțiunile pretinse a fi ilegale a colaboratorilor poliției a căror conducător este x, care au reținut la data de 05.10.2010 pașaportul cetățeanului român Mutu Ion și camioanele SRL „Andri Geo” din motiv, că plîngerile au fost administrate cu încălcări procesuale, această concluzie nu poate reținută ca fiind lipsită de temei.

În această ordine de idei Colegiul reține, că plîngerile depuse de x și Cx la organele procuraturii au fost întocmite cu respectarea prevederilor art.263 CPP, iar completarea făcută cu scris de mână x este conducătorul DSO al MAI,, nici într-un fel nu schimbă conținutul și esența plîngerii, doar fiind indicată numele conducătorului persoanelor în privința cărora au depus plângere.

Mai mult ca atât, instanța de fond nu a admis plîngerile respective în calitate de probă, însă nici într-un mod n-a indicat neadmiterea probei respective prin prisma art.94 CPP RM, care stabilește totalitatea de împrejurări a căror prezentă exlude utilizarea probei în cadrul procesului penal.

În opinia Colegiului penal probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de drept și consideră că reeșind din probele date rezultă, că x și x au săvârșit infracțiunea de luare și păstrare a documentului important ale persoanei fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație.

Conform Comentariului Codului penal la art.360:

Obiectul nemijlocit al infracțiunii date este ordinea stabilită în vederea gestionării documentației oficiale.

Obiectul material al infracțiunii date include nu numai documentele care conferă drepturi și scutesc de obligațiuni, dar și ștampilele, sigiliile, imprimatele necesare pentru perfectarea documentelor oficiale.

Latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează prin acțiunile de luare, sustragere, tănuire, degradare sau distrugere a obiectelor indicate în dispoziția articolului.

Prin acțiunea de luare se înțelege scoaterea sau retragerea documentelor, imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor din posesia întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate sau forma juridică de organizare.

Infracțiunea se consideră consumată din momentul săvârșirii a cel puțin uneia din acțiunile enumerate în alin.1 art.360.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. În afară de aceasta, este important ca vinovatul să acționeze din interes material sau din alte motive josnice.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă și are drept scop limitarea libertăților persoanelor, inclusiv privarea lor de libertatea de circulație. Partea vătămată își pierde dreptul de a-și realiza interesele legitime fără documentele în cauză, care-i certifică personalitatea.

Astfel, în urma acțiunilor intenționate ale lui x și Tx de luare și păstrare a pașaportului, partea vătămată - cetățeanul României Mx a fost limitat în libertatea de circulație, fiind în imposibilitatea de a pleca în România, țara de reședință, în lipsa pașaportului fiind nevoit să se afle pe teritoriul Republicii Moldova mai mult timp, suportând în acest sens cheltuieli considerabile de cazare și aflare pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, în urma probelor cercetate s-a constatat cu certitudine, că Txr activând în funcția de inspector superior al secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în baza Ordinului nr.10 EF din 22.01.2010, adică fiind, în virtutea Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, persoană publică din categoria funcționarilor publici cu statut special (colaborator al organelor securității naționale și ordinii publice, care deține grade speciale), abilitat să îndeplinească activități de interes public, a comis infracțiunea prevăzută de art.360 din Codul Penal, în următoarele circumstanțe:

Țurcanu Ciprian, în exercițiul funcției de inspector superior al secției „Nord” a DCCO a DGSO din cadrul MAI, în comun cu colegul său de serviciu inspectorul superior x în baza informației operative privind transportarea fără acte de însoțire a bunurilor obținute în rezultatul casării apeductului din r-nul Edineț, la 15.10.2010

aproximativ la orele 21.00, pe traseul Odesa-Brest, la 2 km de mun.Bălți au oprit și verificat camionul de model „IVECO AT440S” cu numărul de înmatriculare B 60 FDW și semiremorca lui de model „OK KARDESLEK” cu numărul de înmatriculare B 71 FDW, conduse de cetățeanul României, x care transporta țevi metalice de mărimi și diametru mari, în baza facturii fiscale nr.SW3083996 din 15.10.2010 privind marfa transportată.

Din cauza apariției suspiciunilor referitoare la cantitatea și corespunderea mărfii transportate cu documentele de însoțire, mijlocul de transport sus menționat a fost escortat la Secția „Nord” DCCO DGSO MAI din str.Hotin 35 mun.Bălți, unde în baza ordonanței organului de constatare a fost supus cercetării la fața locului și ridicării. În cadrul documentării cazului, după reținerea mijlocului de transport nominalizat, polițiștii i-a cerut șoferului xn predarea tuturor documentelor de însoțire a mărfii, de evidență a unităților de transport și de identitate a șoferului. La rîndul său x a solicitarea polițiștilor Tx, i-a transmis toate actele solicitate, inclusiv pașaportul de cetățean al României, în baza căruia a intrat și se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

În continuare, la 15.10.2010, după verificarea documentelor primite, polițiștii x în comun cu colegul său x, avînd scopul împiedicării părăsirii teritoriului Republicii Moldova de către x n pînă la soluționarea cazului cercetat, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, contrar ordinii stabilite, fără întocmirea actelor procesuale corespunzătoare, a luat și păstrat în incinta Secției „Nord” a DCCO a DGSO MAI din str.Hotin 35, mun.Bălți, pașaportul cetățeanului României Mx nr.085280458, eliberat la 12.08.2010 de instituția abilitată din Vilcea, act ce constituie un document important al persoanei fizice, în baza căruia x n a intrat și se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

La solicitările ulterioare din partea lui x n și angajatorilor acestuia, făcute polițiștilor x și Tx, de restituire a pașaportului de cetățean român al lui x, aceștea răspundeau că, avînd acest document, x ar putea să se întoarcă în România.

În asemenea condiții, pașaportul i-a fost restituit lui x abia la 19.11.2010, iar în rezultatul acțiunilor ilegale a polițiștilor x și xr, x a fost lipsit de posibilitatea întoarcerii în țara de reședință, suportînd cheltuieli considerabile de cazare și aflare pe teritoriul Republicii Moldova.

XXXXXXXXXX, la data de 15.10.2010 aproximativ la orele 21.00, activînd conform Ordinului MAI nr.15 EF din 29.01.2010 în calitate de inspector superior al Secției „Nord” a Direcției Combatere a Crimei Organizate a DGSO a Departamentului Poliției MAI, împreună cu colegul său de serviciu x n în urma verificării informației operative, pe traseul Odesa-Brest, la 2 km de la mun.Bălți, au oprit și verificat asupra transportării ilegale a bunurilor materiale camionul de model „IVECO AT 440 S”, cu nr.de înmatriculare B 60 FDW și semiremorca lui de model „OK KARDESLEK”, cu nr.de înmatriculare B 71 FDW, cu țevi metalice de mărimi și diametru mari, la volanul căruia se afla x care deținea factura fiscală nr.SW3083996 din 15.10.2010 privind marfa transportată și, din cauza apariției suspiciunilor referitoare la cantitatea și corespunderea mărfii transportate, mijlocul de transport sus-menționat a fost escortat la Secția „Nord” DCCO DGSO DP MAI RM din str.Hotinului 35 mun.Bălți unde, în baza ordonanței organului de constatare, a fost supus cercetării la fața locului și ridicării. Tot atunci, urmărind limitarea în libertatea de circulație a șoferului sus- indicat x, de la ultimul a fost luat actul de identitate - pașaportul cetățeanului României, care este un document de o importanță majoră a persoanei fizice și este deținut de un cetățean străin pe teritoriul Republicii Moldova, comunicîndu-i că, avînd acest document, ar putea să se întoarcă în România, care a fost păstrat pînă la 19.11.2010, cînd a fost restituit.

Totodată, Colegiul penal constată temeiurile prevăzute de art.53 p.g), art.60 al.(1) lit.a) Cod penal RM, art.275 p.4 Cod de procedură penală RM, art.332 al.(1), art.391 al.(1) p.6 Cod de procedură penală RM de încetare a procesului penal în privința lui x și x în baza art.360 al.(2) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Soluția instanței de apel rezultă din următoarele.

La adoptarea soluției Colegiul penal operează cu prevederile art.53 lit.g) Cod penal RM, potrivit căreia persoana care a săvîrșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art.60 al.(1) lit.b) Cod penal RM persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Colegiul penal menționează și prevederile art.60 al.(2) Cod penal RM, potrivit căruia prescripția curge din ziua săvîrșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

În conformitate cu prevederile art.275 pct.4) Cod de procedură penală RM urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Colegiul penal se conduce și de prevederile art.332 al.(1) Cod de procedură penală RM raportat la art.391 al.(1) p.6 Cod de procedură penală RM, potrivit căruia în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 al.(1) pct.1,2,4,5, precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal RM, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală RM sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prevederile art.16 al.(3) Cod penal RM stabilesc că infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Sancțiunea art.360 al.(2) Cod penal RM sub formă de luarea și păstrarea documentelor importante ale persoanei fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, astfel se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

Instanța de apel operează la adoptarea soluției și cu prevederile art.21.1 al Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, potrivit căreia se explică, că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art.391 Cod de procedură penală RM, instanța de apel, rejudecînd cauza, va casa sentința, dispunînd încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Colegiul penal constată, că potrivit art.16 al.(3) Cod penal RM infracțiunea prevăzută de art.360 al.(2) Cod penal RM comisă de către inculpații Tx și Tx la data de 15.10.2010 și constatată în acțiunile inculpaților, este clasificată ca fiind mai puțin gravă, de la comiterea faptei au trecut mai mult de 5 ani, astfel, în temeiul art.60 al.(1) lit.b) Cod penal RM, instanța de apel consideră necesar de a dispune încetarea procesului penal în privința lui Tx și x în baza art.360 al.(2) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Cu referire la apelul declarat de procuror în latura achitării neîntemeiate a lui Rusnac Vasile în baza art.290 al.(1) Cod penal.

Prin sentința Judecătorei m. Bălți din 14.07.2015 x a fost achitat în baza art.290 al.(1) Cod penal RM din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluzivității, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinaintea stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, a indicat de ce au fost respinse probele, iar concluziile făcute de instanța de fond privind achitarea inculpatului rezultă din probele administrate.

Instanța de fond just a apreciat că învinuirea n-a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu a-r corobora între ele și care a-r confirma integral vinovăția inculpatului x în săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează în baza art.290 al.(1) Cod penal, astfel legal a concluzionat referitor la achitarea inculpatului.

Nici în instanța de apel în urma verificării suplimentare a probelor și efectuării analizei probelor prezentate, nu s-a confirmat vinovăția inculpatului Rx n comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal RM cu semnele de calificare - păstrarea ilegală a munițiilor fără autorizarea corespunzătoare.

Colegiul penal indică, că instanța de fond just și legal a dispus achitarea inculpatului x în baza art.290 al.(1) Cod penal RM din motiv, că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Din cele stabilite de către instanța de fond, Colegiul penal consideră că nu poate fi reținut argumentul invocat de procuror în apelul declarat precum că instanța de fond incorect a apreciat probele și ca urmare a adoptat o soluție incorectă pe cauză, deoarece aceasta contravine probelor administrate de către instanța de fond.

Nu poate fi reținută și afirmația cu referire la faptul că vinovăția inculpatului x se confirmă prin declarațiile martorului Hx precum și prin procesul-verbal de percheziție din 20.08.2012, raportul de expertiză nr.3151 din 23.08.2012, informația de la DGGO privind deținerea de polițistul x a armei din dotare cu drept de port permanent de model „Makarov” nr. EK-1375, care se află în camera de păstrare a armamentului și privind ne eliberarea munițiilor aferente și informația de la Direcția generală poliție ordine publică privind lipsa dreptului de posesie a armei de foc pentru cet.Rusnac Vasile deoarece martorii nu au confirmat vinovăția inculpatului, dimpotrivă din declarațiile acestora și din materialele cauzei indicate în apel care au fost suplimentar verificate în cadrul ședinței instanței de apel reiese, că inculpatul Rusnac Vasile nu a comis infracțiunea de care este învinuit.

Din declarațiile martorului Pcela Serghei date în instanța de fond reiese, că x activa la serviciul „Nord” de aproximativ 8 luni și întrucât el nu avea safeu în birou, s-a adresat la cu rugămintea de a-i da un safeu, iar el i-a dat acordul de a lua safeul de la carabinieri. În momentul când a fost efectuată percheziția în safeul lui x au fost depistate muniții, însă el nu are ideie de unde puteau apărea aceste muniții în safeu. În baza legitimației ele puteau fi procurate din orice magazin. Înainte de a-i da safeul lui Rx el nu l-a verificat. Nu era întărit nici un safeu după un anumit colaborator, totul era personal, nu se ducea nici o evidență a safeurilor. x și Rx lucrau în același birou, iar Rusnac se folosea de safeul lui Tx (f.d.172-177, vol.IV).

Potrivit declarațiilor martorului Cx date în instanța de fond, la ei în camera de pază se afla un safeu, de care se folosea el cu colegul său. În safeul respectiv ei țineau registre, bastoane, documente și alte lucruri personale. Cheile de la safeul respectiv se păstrau în sertarul de la masă, iar acces la aceste chei nu avea nimeni (f.d.195, vol.IV).

În instanța de apel martorul Gx a declarat, că la moment safeurile din birou nu aveau numere de inventariere. Safeurile erau personale. Inventarierea s-a făcut în anul 2013 după formarea IGP-urilor. Safeurile nu erau întărite după nici un colaborator.

Astfel în urma cercetării judecătorești s-a stabilit, că safeul în cauză se afla la unitatea de gardă, iar carabinierii care făceau serviciul militar păstrau în el documente, bastoane și alte lucruri. La acest safeu aveau acces toți colaboratorii. La cerința lui x e, cu acordul șefului secției x i, după ce x e s-a întors din concediu la data de 20.08.2012, în prima zi de serviciu după concediul anual împreună cu Tx au adus safeul în birou.x nu a reușit să vadă ce este în safeu deoarece a plecat cu chestiuni de serviciu.

Totodată s-a stabilit, că în cadrul percheziției efectuate în birourile lui Rx și Tx din cadrul secției „Nord” DCCO DGSO MAI în mun.Bălți, str.Hotinului, 35, din safeul de la masa de lucru a lui x au fost ridicate mai multe file, printre care și unele acte întocmite de către x circumstanța care adevărește cele declarate de către x în ce privește faptul, că el nu avea safeu și păstra lucrurile sale în safeul colegului său de serviciu Tx

Colegiul penal constată că comiterea de către x a infracțiunii incriminate prevăzute de art.290 al.(1) Cod penal RM nu se confirmă prin probele administrate pe cauză.

Colegiul consideră că urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată afirmația invocată de procuror în apelul declarat precum că judecătorul n-a luat în vedere faptul, că martorii pe cauză sunt foarte bine informați despre evenimentele petrecute în sediul Secției „Nord” a DCCO DGSO MAI în ce privește safeul în cauză, dar martorii respectivi au declarat, că nu au văzut în safeul dat arma și munițiile depistate ulterior în cadrul percheziției și astfel se constată, că aceste muniții au fost puse în safeul respectiv când a fost adus în biroul de serviciu de către Rx

În acest aspect Colegiul indică, că nici în instanța de fond și nici după verificarea suplimentară a probelor în cadrul ședinței instanței de apel nu s-a constatat faptul, că munițiile depistate în safeul în cauză i-i aparțin anume lui x în situația când la acest safeu au avut acces la multe persoane și safeul în cauză i-a fost transmis în dimineața zilei, când ultimul doar a revenit din concediu de odihnă și imediat a și plecat pe chestiuni de serviciu.

Nu poate fi reținută ca fiind lipsită de temei și argumentul, că vinovăția inculpatului x se confirmă și prin procesul-verbal de percheziție a biroului din cadrul secției „Nord” DCCO DGSO MAI în mun.Bălți, str.Hotinului, 35 din 20.08.2012, unde în safeul de serviciu a lui x au fost depistate muniții, precum și prin raportul de expertiză nr.3151 din 23.08.2012.

În acest aspect Colegiul indică, că întradevăr la data de 20.08.2012 s-a constatat că a avut loc percheziție în biroul de serviciu unde activa inculpatul x împreună cu colegul său Tx, însă totodată s-a stabilit timpul și modul aducerii safeului în cauză în biroul respectiv, iar careva probe directe care ar confirma faptul, că munițiile depistate erau păstrate ilegal anume de x nu au fost prezentate.

Colegiul indică, că principiul prezumției de nevinovăție reprezintă o regulă de bază a procesului penal și unul din drepturile fundamentale ale omului. Acest fapt explică înscrierea prezumției de vinovăție în numeroasele documente de drept internațional în care se consacră drepturi fundamentale ale persoanei.

Pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuitului, învinutului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceiași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de condamnare.

Rezumind cele expuse, Colegiul penal conchide că la cercetarea cauzei, instanța de fond a verificat sub toate aspectele probele administrate de părți, cărora le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că infracțiunea prevăzută de art.290 al.(1) Cod penal RM nu a fost săvârșită de x .

Învinuirea nu a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui x în cele incriminate, nu a dezmințit prin probele prezentate versiunea înaintată de inculpat, că nu el a comis infracțiunea ce i se incriminează, vinovăția acestuia nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente și, datorită faptului că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii au fost interpretate în favoarea inculpatului, acesta fiind achitat de către instanța de fond, care la pârerea Colegiului corect a conchis că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Totodată Colegiul penal ține să indice, că concluzia instanței de fond, precum că urmărirea penală pe episodul de învinuire a lui x pe art.290 al.(1) Cod penal RM a fost exercitat de procuror prin încălcarea competenței, este eronată.

Astfel, conform prevederilor art.290 al.(9) CPP RM, în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi penale complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală.

În acest sens s-a expus Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în decizia din 07.05.2013, prin care s-a admis recursul în interesele legii formulat de Procurorul General și s-a stabilit că nu poate fi încetat procesul penal în baza art.391 al.(1) pct.(6) CPP din motiv că s-a încălcat competența organului de efectuare a urmăririi penale, circumstanța care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Astfel, potrivit art.270 al.(9) CPP, în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală.

S-a stabilit, că infracțiunea prevăzută de art.290 al.(1) Cod penal a fost depistată nemijlocit de procuror, cauza a fost intentată de procuror și conexasă la o altă cauză penală din gestiunea aceluiași procuror.

În asemenea împrejurări, având în vedere și ținând cont de decizia Plenumului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07.05.2013, pe cauză încălcări de competență nu au fost admise.

Colegiul penal indică, că instanța de fond, la adoptarea hotărârii de achitare, corect s-a condus de prevederile art.8 al.(3), 389 Cod de procedură penală, conform cărora sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nepuținând fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Selevestru Lilia urmează a fi admis, sentința urmează a fi casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat.

Conducându-se de art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Admite apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Selevestru Lilia împotriva sentinței Judecătoriei mun.Bălți din 14.07.2015, sentință care se casează parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privința lui x și Tx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.360 al.(2) Cod penal RM din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art.332 al.(l), art.391 al.(l) pct.6) CPP RM.

În rest dispozițiile sentinței se mențin.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru

